

For mange midlertidig ansatte ved universitetene:

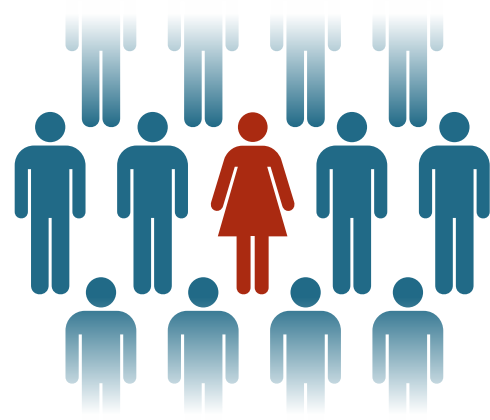
Klager ikke i frykt for jobben

Nyhet,
side 4 og 5

30 års Blitz-krig

Jubilanten Blitz mener det fortsatt er et skrikende behov for dem i hovedstaden.

Kultur, side
14 og 15

Mannsbastionene

Hvorfor har økonomi- og teknologiutdanningene færrest kvinner i fagstaben?

Nyhet, side 7

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 66, utgave 14 | www.universitas.no | onsdag 2. mai 2012

OSLO IKKE REPRESENTERT I MAKT-TOPPEN:

60 000 studenter, ingen valgt

■ I helga valgte Norsk studentorganisasjon (NSO) sitt nye arbeidsutvalg.

■ Landets største studentby er ikke representert med et eneste verv.

Nyhet, side 8 og 9

Ekspertene forteller oss hva som er rett og galt.

Trumfer retorikken argumentene?

Kultur, side 18 og 19

redaktør: **Magnus Lysberg**
magnusly@universitas.no 943 66 089

redaksjonsleder: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

fotosjef: **Skjalg Bohmer Vold**

desksjef: **Jørgen Brynhildsvoll**

nettredaktør: **Hans Skjong**

redaktør for Mellom fag: **Tia Karlsen**
tiakk@universitas.no 930 19 878

MENINGER

Svar til Bernt

For to uker siden anmeldte vi en forelesning i Bernt Hagtvets viden kjente folkemordfag på Blindern. Uken etter svarte Hagtvet i et leserbrev på det han kalte «hjernedødt skvalder». Han om det. Vi er selvfølgelig fristet til å svare professoren med samme mynt, men alle vitsene er allerede slått.

Vi oppklarer derfor heller noen misforståelser: Hagtvet er snurt over at vi ikke har vurdert faglig innhold, ambisjonsnivå, Berlin-turer, ekstraforelesninger, altså faget i sin helhet. I anmeldelsen fremgikk det tydelig at vår journalist anmeldte én enkeltstående forelesning. Et annet uttalt premiss var at vi ikke vurderer det faglige nivået, men selve undervisningen, altså formidlingen.

Vi vet at Hagtvet gjør svært mye for studentene sine. Han er av få professorer som skaper stort engasjement, og siden støtter opp under det med all den kraft han har. Hagtvets ektefølte omsorg for studentene er et eksempel til etterfølgelse. Men slik fabelaktige band kan gjøre en dårlig konsert, kan også forelesere – og i dette tilfellet en gjesteforeleser – ha en dårlig dag. Ufint å påpeke, mener noen. Nødvendig, sier vi. Undervisningen, både på Universitetet og på høyskolene, er av sterkt varierende kvalitet. Når vi anmelder forelesere vil vi rette oppmerksomhet mot fagformidlingen, på en ikke altfor gravalvorlig måte.

Nå mener Bernt Hagtvet at folkemordfagets tema er for alvorlig til at vi kan slå spøker om undervisningen. Der skiller Universitas-redaksjonen og universitetsprofessoren lag. Vi deler heller ikke Hagtvets oppfatning om at «avisen i lengre tid har antatt preg av å være ei tabloidisert blekke». Det er riktig at avisen nå bruker et mer tabloid formspråk, men vi etterstreber å bringe vesentlig nyhets-, debatt- og kulturstoff, kanskje i enda større grad enn før. Det er ikke alltid vi lykkes, og vi er åpne for debatt med våre lesere om avisens kvalitet. Bruk gjerne Universitas' debattspalter til det formålet.

«Slik fabelaktige band kan gjøre en dårlig konsert, kan også forelesere – og i dette tilfellet en gjesteforeleser – ha en dårlig dag»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Monica Reigstad**
monica.reigstad@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Frivillighet er dyrt.

Formannsgalskap

KOMMENTAR

Jørgen Brynhildsvoll,
desksjef i Universitas

Slaget er over. Realistene jubler og de konservative fortviler. Det er på tide å fordele verv. I arbeidsutvalget til Studentparlamentet ved UiO er det fem lønnede stillinger. Den moderate lønna på 237 400 kroner (etter statens lønnstrinn 10) gjør at studentpolitikerne kan jobbe heltid for at du skal få en bedre studiehverdag, samtidig som de kan betale husleia si.

På slutten av fjoråret brøt det ut debatt om hvordan studentverv skal lønnes, etter at arbeidsutvalget i NSO fikk gjennom en lønnsøkning. Argumentet var at lederne hadde lav lønn og dårlige muligheter til å ta studiepoeng og dermed få lånekassekroner. Tillitsvalgte skal ikke tjene seg rike, men heller ikke tape på jobben, ble det sagt.

Et av Oslos viktigste studentverv er derimot et digert personlig tapsprosjekt. Da Universitas skrev om den nevnte lønnskonflikten, lagde vi en grafikk med en pyramide som viste hva Oslos studentledere får for arbeidet. Nederst, blant den

sultende bermen, sto daværende formann for Det norske studentsamfund, Karl Kristian Kirchhoff, og vrente lommene sine.inntekt: 0 kroner. Han manglet bare en tønne hektet til bukseselene sine for å gjøre bildet komplett.

Formannen for Student-Norges største kulturinstitusjon tusler ned til Chateau Neuf før du står opp om morgenen og går hjem etter du har lagt deg. Eks-formann Kirchhoff fikk ros for å synliggjøre DNS utad, rydde opp i administrasjon og økonomi, bedre båndene til BI og HiOA og ha en nær tilstedeværelse for husets foreninger. Årets

«Nullkronerslønna er like utdatert som å skrive *formand* med -d.»

leder Siriann Bekeng følger i hans spor. Det omfattende arbeidet gjør det vanskelig å studere seg til lånekassestøtte eller jobbe ved siden av. Forslaget UiO fremmet i februar om strengere studieprogresjon, hadde vært døden for dette systemet. Dette understreker at nullkronerslønna er lite bærekraftig. Den er like utdatert som å skrive *formand* med d.

Er ikke formannjobben et tungt nok verv? Tenk på hva som blir følgene av å gjøre en for dårlig jobb i de studentpolitiske organene. Litt intern misnøye. Litt refs i Universitas. Men til syvende og sist slipper man billig unna. Om DNS-formannen forsømmer sine oppgaver, derimot, blir Chateau Neuf stående tomt. Det er krise for Student-Oslo.

Dessuten svekker nullkronerslønna demokra-

ØYEBLIKKET

foto: Sébastien Dahl

Tangenttraktering: Håret var nesten like stort som flygelet da Synne Sanden spilte i Universitetsbiblioteket fredag i forrige uke.

tiet i Studentersamfundet. Da sittende formann Siriann Bekeng stilte til valg, var hun eneste kandidat. Det holder ikke mål. Du kan banne på at det er mange ivrige ildsjeler nede på Neuf som kunne tenke seg å stille, men som ikke fatter hvordan privatøkonomien skal gå opp.

DNS har for lengst innsett at de ikke kan driftes 100 prosent frivillig. Huset har allerede funksjonærer som i 2012 skal lønnes for 2,36 millioner kroner. Nå bør de spørre seg om ikke et årsverk på et lavt statlig lønnstrinn er en helt grei pris å betale for bærekraftig lederskap og et skikkelig valgdemokrati. Dessverre kan ikke vi menige

som kjøpte medlemskap for ølprisens skyld bare troppe opp på generalforsamlingen i november og fremme dette som benkeforslag. Loven på huset sier at styret selv må innstille til honorering av aktive til generalforsamlingen. Og for styret er det sikkert ikke lett å bryte det eldgamle, urokkelige frivillighetsidealet og si «vi trenger faktisk litt penger». Men det er en debatt som må tas. Det vil komme tullete innvendinger fra gamle travere som mener at man må velge mellom enten engasjement eller CV-rytteri – men det er feil.

Spørsmålet er hvor pengene skal komme fra. I i år fikk DNS for første gang penger direkte fra Velferdstinget –

780 000 kroner som skal fordeles rundt om på huset. Å be om mer med innføring av honorar som begrunnelse ville skapt diskusjon på tildelingsmøtet til VT i oktober. Men Studentdemokratiene får jo tilskudd som blant annet skal dekke opp lønn. For eksempel søkte Studentparlamentet ved UiO om støtte som, i tillegg til politisk aktivitet, skulle gå til to stillinger som universitetet ikke dekket. Så det er slettes ikke urimelig at DNS skal få mer støtte til dette.

Det kan ikke være så dyrt å være så engasjert.

jorgebry@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

«Hagtvet mener studentavisa bør sensureres, og at rektor ved UiO, Ole Peder Ottosen må gripe inn. Når en mann som har gjort totalitære regimer til sitt levebrød krever sensur, er det grunn til å lytte.

Hentet fra satirespalten «Pressens faglige utvalg». Dagbladet, 27.04.12.

«Men langt mer ironisk, og dessuten også en tanke urovekkende, er det at en mann med det totalitære som ekspertisefelt svarer på kritikk med krav om å legge ned ei avis. At avisa ikke kan legges ned av Universitetet fordi den eies av studentene, viser

bare hvor lite Hagtvet tenker for han raser. Dessuten er Hagtvet vel hårsår. I årevis har studenter tross alt fått beskjed fra sine forelesere om at C også er en god karakter.

Hentet fra «Dagboka». Klassekampen, 27.04.12.

«Hun estetiserer og raljerer, bader seg i noe hun tror er flink mediedramaturgi og fikse metaforer.» Noen vil nok mene at Hagtvet her oppsummerer meget presist sitt eget virke som professor.

Hentet fra satirespalten «Under streken». Aftenposten, 27.04.12.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

Spug @Studentsnakk Advarer #LMNSO sterkt mot nachosen i varmmatsbuffeten. Harsk og jævlig. Smaker gift.

29. apr

Pampeproblemer

grabein Hva er dette #LMNSO? Laughing My Nut Sack Off?

29. apr

Pampepoeng

AkselSterri «NSO er en organisasjon. Det er vi enige om.» Back to basic på #LMNSO

27. apr

Pampeprat

efsakariassen Det er så mange som stemmer avholds at man skulle nesten tro det var landsmøte i KrF #LMNSO

29. apr

Pampepoeng

JensFolland Nytt driftstilskudd i @Studentsnakk er nå 32,- 30 kroner falt med to stemmer.. #LMNSO

29. apr

Pampepenger

hakon.berg Interessant at ordstyrerbordet vil fortelle folk hvordan de kan oppføre seg på twitter. Er ikke det opp til folk selv? #lmnsso

29. apr

Twitterproblemer for pamper

JulieNess vedvarende penger på bok i #lmnsso... NSO kommer til å dra inn 1.6 millioner for mye hvert år... dette på toppen av en egenkapital på 15 mill

29. apr

Pengeproblemer

BratzQueseth Alle penger vi deler ut på #LMNSO kunne vært brukt på melk, havregrot eller lokal studentkultur og -velferd. #studentenespenger #legitimitet

29. apr

Pampepoeng

nyhetsredaktør: **Endre Stangeby**
endrst@universitas.no 415 43 840

NYHET

Søk Lånekassen tidlig

STUDIELÅN

Studenter som har sikret seg studieplass til høsten, kan allerede nå søke om stipend og lån for neste studieår, i følge en pressemelding fra Lånekassen. Anne-Berit Herstad, kommunikasjonsdirektør i Lånekassen, oppfordrer alle studenter til å søke så raskt som mulig.

– Hvis alle forhold rundt søknaden er i orden, vil studentene få pengene til studiestart, sier Herstad. Søkingen skjer som vanlig elektronisk på Dine sider. Dette studieåret har Lånekassen delt ut 21,7 milliarder kroner i lån og stipend, til totalt 380 500 søkere. 170 800 av disse er studenter i høyere utdanning.

BI-professor vil kaste ut juksere

FORSKNINGSJUKS

BI-professor Tor Andreassen vil kaste ut de som blir tatt for forskningsjuks, melder NRK. Utspillet kommer i sammenheng med en pågående plagiatsak ved handelshøyskolen. BI har selv frikjent den plagiatsmistenkte, men Granskingsutvalget erklærte saken for juks. Flere professorer ved BI er kritiske til skolens håndtering av saken, men Andreassen er den eneste som vil uttale seg offentlig. Han mener de samme regler må gjelde innen academia som for idrettsutøvere som jukser. Andreassen understreker at han ikke snakker om BI spesielt, men om forskere som føler seg fristet til å jukse verden over.

Studiestøtten henger etter

STUDIESTØTTE

De siste ti årene har studiestøtten gått opp fra 80 000 til 90 800 kroner. Det er en økning på 13,5 prosent, mens lønnsveksten i samme periode har vært på 38,6 prosent. Mange studenter oppgir å få hjelp hjemmefra eller at de er nødt til å jobbe fordi støtten fra Lånekassen ikke strekker til. Aftenposten skrev på søndag at studentene blir hengende etter. Norsk Studentorganisasjon mener studiestøtten bør ligge på 119 000 kroner, og justeres opp automatisk, basert på årlig lønnsvekst. I dag blir studiestøtten regulert etter prisveksten, med begrunnelsen at den skal dekke levekostnader.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Universitas nr. 6, 1987

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« I et inviterende og formelt, såvel som innholdsmessig sett, foretreffelig foredrag i Sosialistisk Studentlag den 3. februar, imponerte Lars Roar Langseth de fremmøtte sosialister/kommunister med sin visdom om og forståelse for «Synes på mennesket hos den unge Karl Marx».

Universitas nr. 4, 1962

MIDLERTIDIG ANSATTE VED

Tør ikke snakke av frykt for å miste jobben

Høye tall: Bjørn Berg i Forskerforbundet forteller at det har vært høy midlertidighet i UH-sektoren så langt tilbake det finnes tall på det. – Det er

Altfor mange er midlertidig ansatt, og ingen tør å prate om det, mener Forskerforbundet. For oppdragsforskere har midlertidig ansettelse snarere blitt en hovedregel enn et unntak.

MIDLERTIDIGHET

tekst: Ingvild Sagmoen

foto: Hans Dalane-Hval

Utsikten til en fast stilling innen universitets- og høyskolesektoren knebler midlertidig ansatte til taushet, i følge Forskerforbundet. For mange går på midlertidige kontrakter, når de burde vært ansatt i faste stillinger. Men i frykt for å virke brysomme, er det få som tør å stille spørsmål ved hvor-

vidt den midlertidige kontrakten er lovlig.

– En del av de midlertidige ansettelsene er ulovlige. Vi kan ikke slå fast hvor høy prosentandel det dreier seg om, for da må vi inn og vurdere hver enkelt stilling. Dette må det ryddes opp i på institusjonsnivå, for den enkelte midlertidige ansatte er i en sårbar posisjon, sier Bjørn Berg, avdelingssjef i Forskerforbundet.

Redde for jobben

I de fleste tilfeller vil ikke den midlertidig ansatte ta belastningen med å ta opp sin egen sak, i frykt for å ødelegge for sine muligheter for videre ansettelse. En slik tenkt risiko kan igjen ha innvirkning på forskningen, mener Forskerforbundet.

– Faste ansettelser er med på å sikre akademisk frihet og faglig uavhengighet.

Midlertidige ansettelser kan medføre det motsatte, fordi forskeren er redd for å risikere jobben. Dette kan legge et bånd på forskningen vedkommende bedriver, sier Berg.

Universitetet i Oslo (UiO) mener risikoen for ikke å få fast ansettelse er en påstand uten belegg.

– Det er ikke noe grunnlag for å si at det er en sammenheng mellom stillingstype og forskningen som gjøres. Det er uavhengige komiteer som vurderer om et prosjekt er av en slik art at det skal

UNIVERSITETENE:

enighet om at tallene er høye og at de må reduseres, sier han.

forlenges, sier Johannes Falk Paulsen, assisterende HR-direktør i organisasjon- og personalavdelingen ved UiO.

Ulovlig lufting

Den største andelen midlertidige ved UiO utgjøres av arbeidstakere ansatt for et bestemt tidsrom eller oppdrag. Arbeidsmiljøloven slår fast at en arbeidstaker som har vært midlertidig ansatt i over fire år, er å regne som fast ansatt. Forskerforbundet mener universitetene unngår denne regelen.

– Universitetene driver med lufting. Like før fireårsregelen kommer til anvendelse, «luftes» arbeidstakeren før han eller hun eventuelt får en ny kontrakt, for

«Faste ansettelser er med på å sikre akademisk frihet og faglig uavhengighet.»

Bjørn Berg, avdelingssjef i
Forskerforbundet

å unngå at vedkommende får krav på fast stilling. Dette er ulovlig, sier Berg.

At slik praksis finner sted ved UiO, benektes av Universitetet.

– Lufting er ikke et begrep vi benytter. Lufting er ulovlig, og skulle det forekomme har arbeidsgiver ingenting å stille opp med i en eventuell rettssak, sier Paulsen.

Kan det ikke være vanskelig å påvise at det forekommer?

– Jo. Men vår policy er at lufting ikke skal forekomme.

Mister gode hoder

Den høye midlertidigheten kan være en grunn til at universitetene går glipp av de beste hodene, mener Berg.

– Gode kandidater velger gjerne

andre karrierer, fordi akademien byr på kortvarige kontrakter og usikre arbeidsutsikter, sier han.

HR-direktør Paulsen er enig i at for studenters og framtidige arbeidstakeres vedkommende, vil det være en klar fordel om andelen midlertidige stillinger reduseres.

– For studentenes vedkommende ønsker vi å gjøre det attraktivt å velge en forskningskarriere. Vi ønsker å tilby trygge arbeidsvilkår, sier Paulsen.

Midlertidighet som hovedregel

Universitets- og høyskolesektoren (UH-sektoren) er blant de verste på midlertidige kontrakter. Mens det norske arbeidslivet for øvrig har en midlertidighetsprosent på 8,5, ligger den statlige UH-sektoren på 18, 8 prosent. Ved UiO har en av fire vitenskapelige ansatte en midlertidig kontrakt. Det sikrer UiO en andreplass på

verstinglista over de norske universitetene.

– Hovedregelen etter loven er fast tilsetning. Det kan imidlertid se ut som det har blitt en ukultur ved flere universiteter å ansette midlertidig, sier Berg.

Forskerforbundet mener alle er tjent med flere faste stillinger, fordi det sikrer stabilitet, og dermed også muligheten til langsiktig planlegging og strategisk styring av forsker- og fagmiljøet.

Hva tjener universitetet på å ha folk i midlertidige stillinger?

– Når universitetet ansetter folk på midlertidige kontrakter, er det fordi de er redde for å forplikte seg. Ved å ansette noen med en prosjektfinsiering over tre til fire år, kan man enkelt kvitte seg med vedkommende når finansieringen slutter å komme. Det er en enklere løsning enn å gå veien om oppsigelse, som man må ved fast ansettelse, svarer Berg.

universitas@universitas.no

UH-sektoren 2011:

Blant universitetene har Universitetet i Tromsø høyest andel midlertidighet. Universitetet i Oslo kommer på andreplass, og Universitetet i Bergen på tredje. Ved UiO er 24,7 prosent av vitenskapelig ansatte midlertidige, og 23,4 prosent av teknisk administrative. Det er ikke medregnet postdoktorstillinger, åremålsstillinger, stipendiater og professor II-stillinger. UiO arbeider med konkrete tiltak for å redusere uønsket midlertidighet:

- Økt bevissthet rundt det lovbestemte kravet til konkret vurdering av hver enkelt ansettelse.
- Innskrenking av adgangen til permisjon ved overgang til annen stilling.
- Opprettelse av en fast stab med undervisningsvikarer, til å avløse arbeidstakere når de tar ut forskningstermin.

Kilde: Forskerforbundet og UiOs årsrapport 2011/2012

15 millioner i underskudd for Akademika

Bakrusen etter to fusjoner i 2011 kom i form av et underskudd på 15,4 millioner for Akademika. Bokbransjen er hardere enn noen gang.

ØKONOMI

foto: Heljar Havnes og Ketil Blom (arkivfoto)

– Vi har hatt betydelige omlegginger av logistikksystemer, vi har foretatt fusjoner, og dette har ført til kostnader som har bidratt til underskuddet. Vi er også i en bransje i stor endring, og konkurransen er hardere enn noen gang, sier administrerende direktør i Akademika, Geir Helge Espedalen.

Ifølge Espedalen er det et tøffere marked enn noensinne, og for at Akademika skal holde seg konkurransedyktig, må de tilpasse seg. Til tross for en omsetning pålydende 324,5 millioner, en økning på 113, 4 millioner kroner fra 2010, gikk bokhandlerkjeden med 15,4 millioner kroner i un-

derskudd i 2011. Store deler av underskuddet kommer fra kostnadene knyttet til Akademikas fusjon med Studentsamskipnaden i Trondheims (SiT) studentstyrte bokhandel SiT Tapir og bokhandleren Penelope. Espedalen mener at sammenslåingene likevel har kommet studentene til gode.

«Vi har måttet senke prisen på bøker for å holde oss konkurransedyktige.»

Geir Helge Espedalen,
administrerende direktør i Akademika AS

– Vi syntes det var viktig i forhold til studentene å foreta disse fusjonene, med tanke på at konkurransen i bransjen er større enn noen gang.

Må senke prisene

– Underskuddet kommer fra en sammensatt situasjon, sier Espedalen.

En annen del av underskuddet kommer fra en nedgang i bruttofortjenesten, altså at Akademika har tjent mindre penger på bok-

salg. Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) eier 60 prosent av Akademika, noe som gjør bedriften til en studenteid bokhandlerkjede. Espedalen mener at alle grep som ble tatt i 2011 var for å opprettholde driften av Akademika som studentstyrt bokhandel.

– Vi er svært opptatt av å ha en studentstyrt bokhandel, og for at Akademika skal kunne fortsette driften slik har vi måttet senke prisene og foreta fusjonen, for å holde Akademika konkurransedyktig, sier Espedalen.

dyktig, sier Espedalen.

Han mener at Akademika må jobbe hardt fremover i 2012, for å hevde seg i det stadig konkurransespregede markedet.

– Fremover må vi må kjempe for hver kunde og for å holde oss oppe i konkurransesituasjonen.

Akademika skal nå forhandle om sammenslåing med studentbokhandelen i Bergen.

– Ikke overrasket

Som største eier har SiO fulgt situasjonen tett.

– Vi er ikke overrasket over at Akademika gikk i underskudd i 2011, det var jo et krevende år med to fusjoner, sier styreleder for Studentsamskipnaden i Oslo, Marianne Rustberggaard.

Hun mener at det er forventet at Akademika gikk med underskudd i 2011, og er ikke bekymret, men håper på en positiv utvikling fremover.

– Det er naturlig at det er underskudd i et år som 2011. Som eiere håper vi jo at det snur nå, basert på de grepene som er tatt i Akade-

mika, sier Rustberggaard.

Kan bli nye underskudd

Styret var også klare over at Akademika kom til å gå med underskudd i 2011, men hun mener det var vanskelig å forutse det nøyaktige omfanget.

– Det er et komplekst bilde. Man følger særlig med i situasjoner som denne. Det er litt vanskelig å si noe om vi hadde forventet dette eller ikke. Vi fikk signaler om at det kanskje skulle skje, sier Rustberggaard.

Hun er enig med Espedalen i at det var nødvendige grep som måtte tas for Akademikas del. Hun ser likevel positivt mot fremtiden.

– Jeg håper Akademika unngår underskudd i år, men de har gjort investeringer med langsiktige virkninger, så det er ikke sikkert. Jeg tror uansett at vi er tjent med Akademika som en studentstyrt bokhandel slik den er i dag, sier hun.

heljarh@universitas.no

Taper penger: – Det er svært viktig å ha en studentstyrt bokhandel, sier Geir Helge Espedalen. Akademika har i 2011 gått med millionunderskudd for å sikre sin plass i bokmarkedet.

Dette betaler du 280 kroner mer i året for

Når semesteravgiften i Oslo og Akershus økes til 550 kroner i høst, må du betale den dyreste semesteravgiften i landet.

SEMESTERAVGIFT

tekst: Jenny Gudmundsen

foto: Skjalg Böhmer Vold

Nylig la Velferdstinget, som representerer 60 000 studenter tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO), frem et forslag om hva de ekstra semesteravgiftskronene skal gå til.

– Pengene går hovedsakelig til

psykisk helse, tannhelse, forebyggende helsetjenestene og informasjonsarbeid. Dette er et kjempeløft for studentene, sier leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus, Birgit Skarstein.

Sprengt kapasitet

Hovedprioritering for studentenes penger er psykisk helse. Skarstein mener det er viktig å styrke lavterskeltilbudet til studentene

som ringer inn.

– Kapasiteten på psykisk helse er sprengt, og i forrige semester fikk 33,7 prosent av de som kontaktet psykiske helsetjeneste ikke time ved første henvendelse. Dette kan i verste fall bety at disse vil slite med studiene, sier hun.

Skarstein mener at hvor godt man lykkes med studiene og henger nøye sammen med personlig helse.

– Mange mangler et rammeverk i studietiden, en fase med store omstillinger, mangel på struktur og periodevis høyt press, sier hun. Tannhelse er punkt nummer

to på prioriteringslisten for hva den økte studieavgiften skal gå til.

– Studentene har nå mulighet til å få en mer gjennomført subsidiert tannhelse enn det man kan få gjennom det offentlige. Her kan staten se opp til studentene, mener Skarstein.

Studentbidrag

Studentene har også vært delaktige i å bestemme hva pengesekken skal brukes til.

– Studentene ble invitert til å komme med innspill til vedtakene, og studentrepresentantene var med å revidere og å gjøre ved-

tak. Det er nå studentenes representanter i SiOs hovedstyre som har siste ord i hvordan pengene skal prioriteres, sier Skarstein.

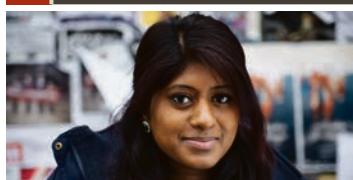
– Er studentene forberedt på økningen av semesteravgiften?

– Vi har prøvd å formidle det til studentene både før, under og etter økningen. Vi har vært tydelige på at det kan det bli en økning, og vært ute i etterkant om at det har skjedd en økning. I tillegg har vi åpnet for diskusjon. Vi har kommunisert gjennom Universitas, sosiale medier og nettsiden til Velferdstinget.

jennygu@universitas.no

Vet du hva semesteravgiften går til?

5 PÅ Plassen

Sanisha Mahendran (19)

UiO, farmasi

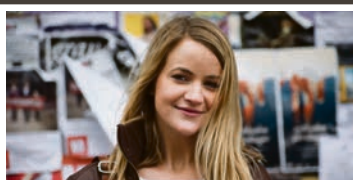
– Jeg vet egentlig ikke. De går vel til bibliotek og for å kjøpe inn bøker og utstyr antakeligvis. Jeg savner mer informasjon om hva pengene går til.

Kyrre Solli (45)

UiO, religionshistorie

– En del går til materielle ting som blir delt ut i seminarer og til lønnsutgifter i administrasjonen. 550 kr er bare peanuts for oss med Europas høyeste kjøpekraft.

Julie Sandness (26)

UiO, historie

– Det går vel til rent administrativt og til et eller annet ark i klasserommet. Det er en generell holdning om at studentene ikke bryr seg om avgiften.

Vegard Iversen (19)

UiO, molekylærbiologi

– Det er vel til kopipenger, lønn og administrative utgifter. Jeg bare betaler, smiler og sier ja. 140 kroner økning er det samme som en vinflaske, og det kan jeg ofre.

Erlend Roren (28)

UiO, lektorprogrammet

– Nei. Til tannlege og hjelpearbeid? SiO vil ha mer penger, og det syntes jeg de kan få.

Ønsker flere kvinner: Rektor ved Markedshøyskolen, Trond Blindheim, her flankert av førsteamanuensis Helene Moe og høyskolelektor Øystein Dahle, anerkjenner at det er en overvekt av menn i fagtaben ved skolen, men sier han ønsker seg flere kvinner.

Vil ikke stemples som GUTTEKLUBB

Kvinnene inntar akademia. Men ved BI, NHH og Campus Kristiania holder mannsbastionene stand.

MANNSDOMINANS

tekst: Are W. Sandvik

foto: Hans Dalane-Hval

Bare 28,5 prosent av de faglig ansatte ved Handelshøyskolen BI i 2011 var kvinner. Det gjør dem til verstinger sammenlignet med andre skoler i sin størrelsesorden, viser tall fra Database for statistikk om høgre utdanning (DBH).

Enda færre kvinner var det blant de faglig ansatte på Campus Kristiania. Der var bare 18,5 prosent kvinner.

Ikke et problem

Rektor ved Markedshøyskolen ved Campus Kristiania, Trond Blindheim, forteller at de aktivt leter etter kvinner, men at de har få kvinnelige søkere på de faglige stillingene ved skolen.

– Når vi trenger nye faglige medarbeidere, går vi gjennom våre nettverk og lager lister med mu-

lige kandidater. Oftest er det dessverre flest menn på disse listene, og når vi utlyser stillingen er også de mannlige søkerne i stort flertall.

Han tror det hele er tradisjonelt forankret.

– Det er noe med «født sånn eller blitt sånn».

Kvinner har tradisjonelt satt omsorg i høysetet, og kanskje valgt en utdanning som kan sammenstilles med det, pedagogisk utdanning eller helseutdanning.

– Ser du det som et problem at dere har så få kvinner som faglig ansatte?

– Jeg opplever det ikke som noe kjempestort problem. Det viktigste er jo at vi har kvalifiserte fagfolk i auditoriene, men vi ønsker selvfølgelig flere kvinner inn i fagtaben.

Flere meritterte menn

Blindheim legger ikke skjul på at de ønsker seg flere fagkvinner på skolen, men at jobben alltid går til den mest erfarne søkeren. I fagene på Markedshøyskolen er det oftest en mann.

– Det vil jo alltid være den mest

meritterte kandidaten som får jobben, sånn må det være i akademia. Men hvis kandidatene stiller likt, foretrekker vi kvinnen, basert på likestillingsstrategien vår, forteller Blindheim.

– Hva er denne likestillingsstrategien?

– Vi praktiserer såkalt moderat kjønnskvalifisering, det vil si at vi ansetter en kvinne fremfor en mann dersom den formelle kompetansen på søkerne ellers er lik. Dette gjør vi for å balansere arbeidsmiljøet. Vi vil jo ikke risikere å ende opp som en gutteklubb.

Få kvinner

Ved Norges Handelshøyskole (NHH) var også godt under en tredjedel av de faglig ansatte kvinner i 2011, med en kvinneandel på 26,5 prosent.

– Vi jobber systematisk med å øke kvinneandelen i faglig stab på NHH, men det er en kjensgjerning at det er relativt få kvinner i rekrutteringsbasen til vitenskapelige stillinger i økonomisk-administrative fag, sier NHH-rektor Jan I. Haaland.

– Leter dere spesielt etter flere kvinner når dere ansetter for å balansere kjønnsforskjellen på skolen?

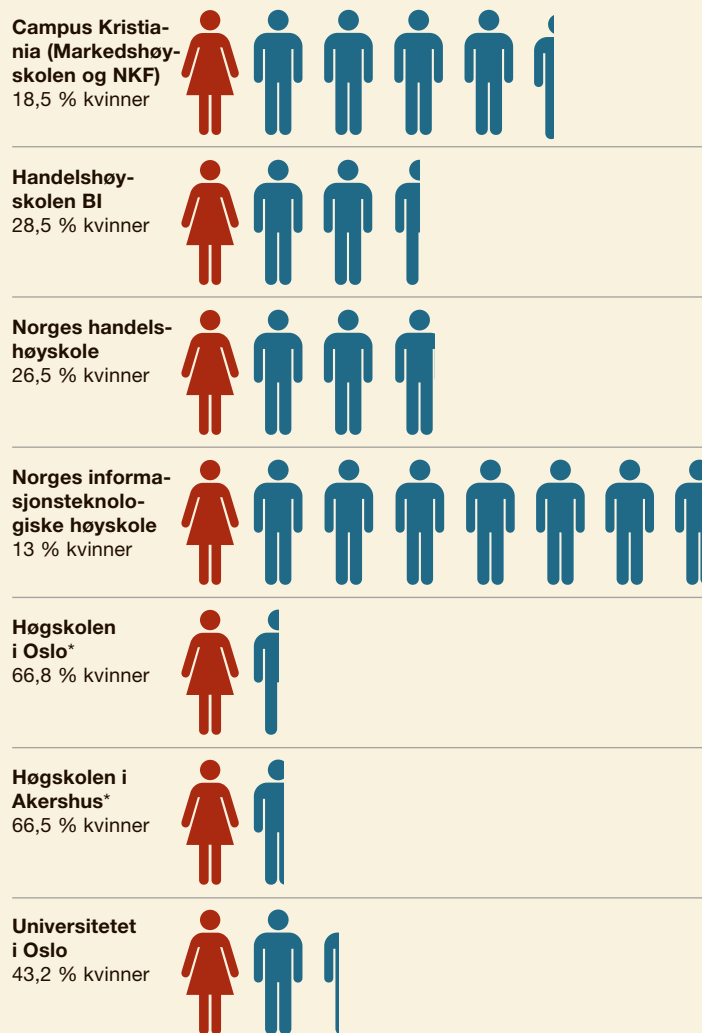
– Det letes etter kvinnelige kandidater ved nylitsetting, og det legges til rette for at kvinnelige ansatte skal kvalifisere seg til

toppstillinger. Ett resultat av dette er at andelen kvinnelige profesorer har økt de siste årene, selv om det fremdeles er en lav andel, forteller rektor Haaland.

Etter gjentatte henvendelser lyktes det ikke Universitas å få noen kommentar fra Handelshøyskolen BI i denne saken.

arews@universitas.no

Så mange menn er det per kvinne blant de vitenskapelig ansatte

* Disse skolene er nå slått sammen.
Kilde: DBH

IT-nerder uten dametekke

Av landets utdanningsinstitusjoner var Norges informasjonsteknologiske høyskole (NITH) den med færrest kvinner i fagtaben i 2011, sett bort fra de aller minste skolene.

– Vi ønsker flere kvinner i fagtaben, men ser at kvinneandelen i IT-industrien generelt er svært lav. Det kan være med på å forklare den lave prosentandelen

hos oss, forteller førstelektor ved NITH, Tor-Morten Grønli.

Av Norges læresteder med over 30 ansatte, var NITH skolen med færrest kvinner i fagtabben i 2011. Bare 13 prosent av skolens faglig ansatte var kvinner.

– Ser du det som et problem at det er så få faglig ansatte kvinner på skolen deres?

– I den faglige undervisningen

ser vi ikke dette som noe problem, men med tanke på rekrutteringen av kvinnelige studenter skulle vi gjerne hatt flere kvinner til å gå foran som gode eksempler i fagtabben, sier førstelektor Grønli.

– Har noen av kvinnene gitt uttrykk for at de føler seg ensomme blant alle mennene?

– Nei, absolutt ikke! Alle våre ansatte deltar i et godt kollegium.

NSO er ikke lik

Real oppslutning

Rekorddeltakelse og realistseier. Årets studentvalg på Universitetet i Oslo ble historisk på flere måter.

STUDENTVALG

tekst: Anders Ballangrud og Øyvind Gallefoss

– Valgdeltakelsen er den høyeste på Universitetet i nyere tid.

Knut Ulstrup, valgansvarlig for studentparlamentsvalget på Universitetet i Oslo (UiO), er fornøyd med valgdeltakelsen blant årets studenter. Ved fjorårets studentvalg valgte 16,4 prosent av universitetsstudentene å benytte sin stemme. I år var valgdeltakelsen oppe i 18 prosent – fremdeles beskjedent, men like fullt fremgang.

– Jeg tror det kommer av at studentene ser at saker gjennomføres og at stemmene deres har relevans, mener Ulstrup.

Historisk realistseier

Vinnerne av valget ble Realistlista med 20,7 prosent av stemmene, og de fikk dermed seks mandater i parlamentet.

At en ikke-partipolitisk liste vinner valget har så vidt Ulstrup

vet aldri tidligere skjedd.

– Realistlista vant fordi den har vært flink til å få ting gjort, og til å vise at den har fått ting gjort. De har tatt sakene ned på et nivå som er relevant i studiehverdagen, sier Ulstrup.

– Kan lista ha hatt en fordel av ikke å være en partipolitisk liste?

– Det kan være positivt fordi lista ikke fokuserer på politiske ståsteder, men er opptatt av saker alle kan enes om. Men oppslutningen i valget gjenspeiler innsatsen til listene, og seieren viser at det hjelper å være synlige gjennom året, sier Ulstrup, som ikke tror det vil bli vanligere at politisk frittstående lister vinner i fremtiden.

– Listenes oppslutning varierer fra år til år. Fordelingen mellom ideologiske lister og fakultetslister har vært jevn, så jeg tror ikke fakultetslistene vil ta over med det første.

Vil bringe realfag til øvre Blindern

Leder for Realistlista, Stian Lågstad, var rimeligvis svært fornøyd da Universitas pratet med ham like etter valgresultatene ble offentliggjort.

– I kveld er planen å feire, sa Lågstad.

– Hvorfor gjorde dere det så bra i år?

– Vi har fått gjennom konkrete

saker i året som er gått, som for eksempel oppussing av auditorier i Vilhelm Bjerknes hus, opplyst gangsti mellom Forskningsparken og Domus Athletica, samt utvidede åpningstider på Universitetet.

En av valgvinnerens priorite-

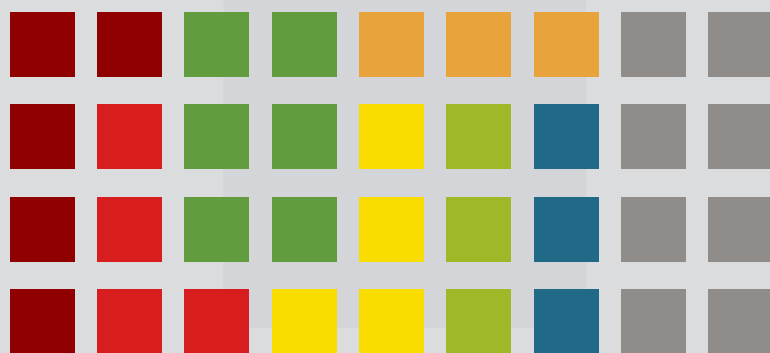
ringer er å gjøre realfag mer tilgjengelig. Ønsket er at Universitetet skal tilby flere realfagsemner som alle studenter ved UiO kan ta.

– I året som kommer skal vi jobbe for å få til «mykere» realfag, så studentene på Humanistisk fakultet og Samfunnsvitenska-

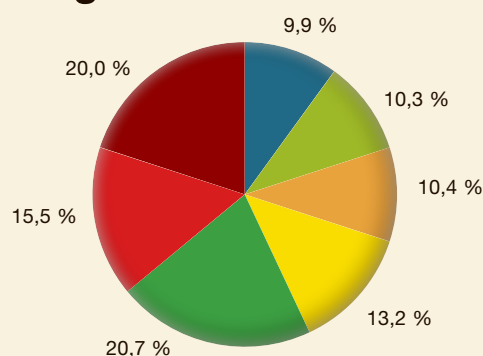
pelig fakultet også kan prøve seg, for eksempel i en 40-gruppe. Dessuten vil vi få bygget et «Life Sciences»-bygg, sier Lågstad.

universitas@universitas.no

SPs mandater

Valgresultatet:

- Venstrealliansen
- Sosialdemokratene
- Realistlista
- Samfunnsviterlista
- Humanistisk fakultetsliste
- Liberal liste
- Blå liste
- 8 av Studentparlamentets 36 mandater besettes av utvalg, ikke av valgte representanter

Stemmer: Delegatene på NSOs landsmøte stemte over stort og smått forrige helg. I ledervalget tapte Daniel Massie fra Høgskolen i Oslo knepent mot Øyvind Berdal i kampen om å bli Norges nye sjefsstudent. Berdal vant med 98 mot 94 stemmer.

Det nye arbeidsutvalget til Norsk Studentorganisasjon (NSO) har ingen medlemmer med Oslo-bakgrunn. Studentparlamentsleder ved UiO, Stian Skaalbones, legger skylden på NSO.

LANDSMØTE

tekst: Thea Marie Astrup, Andre Stangeby og Hans J. Skjong

foto: Hans Dalane-Hval

(Tønsberg/Oslo): Det sittende arbeidsutvalget til NSO har tre medlemmer med bakgrunn fra Oslo-utdanningsinstitusjoner. Etter helgens NSO-valg vil Oslos over 60 000 studenter mangle en representant i ledelsen til Norges største studentorganisasjon.

– Det er klart det er synd at vi ikke har noen representanter. Vi skulle gjerne hatt noen med våre interesser der, sier studentparlamentsleder ved Universitetet i Oslo, Stian Skaalbones.

Han mener NSOs tungroddede organisasjon kan være en årsak til fraværet av Oslo-studenter.

– Det man bruker hovedparten av tida på er ikke politikken men det organisatoriske. Den frustrasjonen har nok mange kjent på og derfor stiller også få til valg, sier han.

– En konservativ organisasjon

Skaalbones mener de strukturelle problemene i NSO er bakgrunnen for lite engasjement fra kandidater fra Oslo.

– Hovedårsaken er at vi ikke får gjennomslag for de forslagene vi foreslår. NSO er en konservativ organisasjon, og har liten endringslyst.

Han påpeker at NSO har en tendens til å bli en organisasjon med oppsamling av visjoner og tanker, uten politisk gjennomslagskraft. Skaalbones mener også at studentparlamentet (SP) ved Universitetet i Oslo ofte har klarere standpunkt enn NSO.

– Studentparlamentet tør ofte å mene det NSO ikke tør å mene.

Forrige SP-leder ved UiO, Aksel Braanen Sterri, mener NSO kunne hatt godt av å ha hatt flere fra

Oslo i arbeidsutvalget.

– Hvis NSO hadde satset mer på UiO, ville NSO blitt et mer effektivt talerør for studentene, sier Sterri.

Ikke problematisk for Oslo

Andre studentledere Universitas har snakket med mener Oslo-studenter vil få interessene sine ivaretatt.

– NSO er jo en nasjonal studentorganisasjon, og en leder vil måtte ta hensyn til en stor studentmasse. Jeg er overbevist om at Oslo-studentene ikke vil lide, sier avtroppende NSO-leder, Kim Kantardjiev.

Han legger til at NSO ikke slutter å snakke Oslo-studenters sak kun fordi det er fravær av Oslo-studenter i arbeidsutvalget.

– Oslo-studentene har de samme interessene som andre studenter.

Men hva med de økte utleieprisene for eksempel? Her har jo Oslo-studenter andre interesser enn for eksempel studenter på Ås eller i Bodø?

– Oslo er flinke til å synliggjøre dette området på landsmøtet, svarer Kantardjiev.

– Oslo godt representert

Påtroppende leder i NSO fra Universitetet i Agder, Øyvind Berdal, mener hovedstaden var godt representert i helgens NSO-valg.

– Arbeidsutvalget er valgt av Landsmøtet, hvor delegater fra institusjoner over hele landet er representert, selvsagt også Oslo. Legitimiteten vår er gitt av landsmøtet, sier han.

Det er jo over 60 000 studenter som studerer i Oslo, hvorfor skal de føle at dere taler deres sak?

– NSO arbeider for alle sine 43 medlemslag, også Oslo-baserte institusjoner, og vi vil kjempe for NSOs politikk på nasjonalt plan, sier Berdal.

hansjskj@universitas.no

No taxation without representation

KOMMENTAR

tekst: Gabriel Steinsbekk, debattredaktør

Du betaler 70 kroner i året for medlemskapet ditt i Norsk Studentorganisasjon (NSO). Sammen med dine felles Oslo-studenter betaler du ca. 4 200 000 kroner til studentenes nasjonale interesseorganisasjon. På landsmøtet sitt forrige helg, valgte NSO seks mennesker til å sitte i organisasjonens arbeidsutvalg. Ingen av dem kommer fra en utdanningsinstitusjon i Oslo. 60 000 studenter har ingen representasjon i ledelsen til Norges største og viktigste studentorganisasjon.

Vanligvis er det folk fra utkantkommuner med én veikro, samfunnshus og et fåtall mennesker som klager over at de er dårlig representert. Det spesielle i denne saken er at det er det største studentmiljøet, med flest mennesker og som bidrar mest økonomisk, som ikke er representert.

Du som bor i den byen med de høyeste leieprisene, og størst press på antall nye studenter hvert år, er ikke representert i det daglige arbeidet til den nasjonale studentorganisasjonen du betaler nesten en tredjedel av driftstilskuddet til. Snakk om å snu tradisjonelle interesse motsetninger på hodet.

Folk prater mest med de som de kjenner best fra før, og bryr seg mest om stedet de kommer fra, i dette tilfellet studiebyen sin. Det er det vanskelig å komme unna.

Ingen representasjon fører til passivitet. Hvorfor skal oslostudentene bruke penger på en nasjonal studentorganisasjon som de ikke er en del av ledelsen til, når de samme pengene lokalt hadde gitt mange flere resultater som betyr noe i hverdagen til den enkelte?

universitas@universitas.no

FORSKNINGSKOORDINATOR

som vil ha ansvar for administrasjon av aktiviteten knyttet til forskergruppen innen eksperimentell økonomi

Arbeidsoppgaver vil blant annet være:

- Koordinering og gjennomføring av økonomiske eksperimenter
- Utvikling av nye forskningsprosjekter
- Kontakt med samarbeidspartnere
- Rapportering av forskningsresultater
- Profilering av forskergruppens arbeid

Kvalifikasjoner på universitets-/høgskolenivå

Se fullstendig utlysningstekst på www.snf.no
Ledige stillinger

Høgskolen i Vestfold (HiVe) tilbyr en rekke profesjons- og fagutdanninger på bachelor- og masternivå, og videreutdanninger i en rekke fag. HiVe driver også forsknings- og oppdragsvirksomhet for næringsliv og offentlig forvaltning. HiVe har 4000 studenter, over 50 studietilbud og ca. 450 ansatte.

DOCTORAL RESEARCH FELLOW

FACULTY OF TECHNOLOGY AND MARITIME SCIENCES

The Department of Micro and Nano Systems Technology at Vestfold University College is seeking applicants for a 3 year PhD Project within the field of Micro- and Nano- Systems Engineering.

Ref nr. 12/13. Application deadline is 10.05.12.

Fully advertised at www.hive.no/stilling

www.hive.no

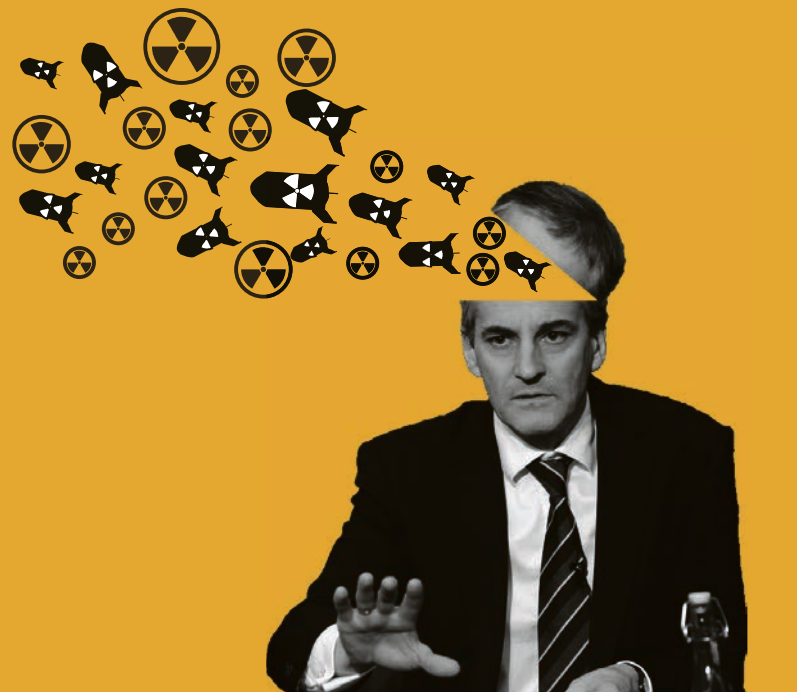

Frederikke bygget

15 % rabatt på behandling for studenter

Den nye norske modellen

THINK OUTSIDE THE BOMB

Kreativ kampanje: ICAN Norge har vært aktive og kreative på sosiale medier. Her er Jonas Gahr Støre gjort til skyteskive, selv om departementet hans har finansiert kampanjen.

KILDE: ICAN

Utenriksdepartementet lønner norske aktivister i den internasjonale kampanjen for et atomvåpenforbud. Slik skaper departementet et politisk press mot seg selv.

MAKTFORDELING

tekst: Emil Flato

Den internasjonale kampanjen for å forby atomvåpen (ICAN) har langt på vei lyktes med å gjenopplive det «glemte» engasjementet for nedrustning. Nylig høstet også den norske grenen en seier, da Regjeringen erklærte sin støtte til en konvensjon om et forbud mot atomvåpen. Kampanjen driver målrettet og kreativt arbeid på nettsteder som Twitter og YouTube, men også mer konkret politisk pressarbeid. Blant annet var ICAN aktivt innblandet da SVs stortingsrepresentant Snorre Valen fremsatte en interpellasjon til Jonas Gahr Støre om atomvåpenspørsmålet.

Arbeidet mot Stortinget reiser spørsmålet om det er halen som logrer hunden eller omvendt. ICAN-sekretariatet er finansiert gjennom en rammeavtale med Utenriksdepartementet (UD) som sikrer lønn, informasjonsmateriell og reiseutgifter. Med pengene

følger et klart mandat: kampanjen skal jobbe for et forbud mot atomvåpen. Altså gir UD støtte til lønnsutgifter for aktivistene, som arbeider for en klart definert sak. ICAN står riktignok fritt til å velge virkemidlene. Men et av disse har vært å drive politisk pressarbeid på Stortinget.

– Uunngåelig mekanisme

–... så UD betaler eksterne for å lobbe opp mot Stortinget? spør NUPI-forsker Iver B. Neumann når han hører sakens faktum.

– Dette er klassisk. Uten at jeg kjenner den konkrete saken, er den generelle mekanismen en helt uunngåelig del av måten den norske staten fungerer på, sier han, og utdyper:

– Den norske stat støtter en masse sivilsamfunnsaktivitet i Norge. Den aktiviteten vil nødvendigvis inkludere å dytte på statsapparatet for å få til ulike typer politikk. Grunnen er at staten har en finger med i det aller meste som skjer i politikken i Norge. Neumann trekker frem en

ICAN Norge

- Den norske grenen av kampanjen for et forbud mot atomvåpen.
- Opprettet i 2010 som et felles initiativ av Nei til Atomvåpen (NTA), Norske Leger mot Atomvåpen (NLA) og den norske Pugwashkomiteen (Pugwash).
- Jobber overfor ulike deler av sivilsamfunnet (både miljø- og fredsbevegelse), fagforbund og bedrifter for å sette spørsmålet på dagsorden hos politikere og medier.
- Driften er avhengig av økonomisk støtte fra UD gjennom en såkalt rammeavtale.

Kilder: *icanw.no*, Alexander Harang, informasjons-sjef i Norges fredslag

parallel sak han har forsket på – suksesshistorien om arbeidet for et landmineforbud på 90-tallet.

– Forbudet ble blant annet drevet frem av ikke-statlige aktører som Norsk folkehjelp, som i stor grad var betalt av UD.

Et eksempel blant mange

– Du kan godt bruke ICAN som et eksempel, sier Magnus Løvold, som er koordinator for kampanjen og tidligere Universitas-journalist.

– Men jeg tror ikke dette er noe unormalt i utenrikspolitikken. Mange organisasjoner driver på UD-støtte uten at de nødvendigvis har en politisk agenda som samsvarer med departementets syn, sier Løvold.

– Og det er en kjensgjerning at sivilsamfunnet i Norge i stor grad driver på statsstøtte.

Eroderer gamle maktforhold

Iver Neumann setter likevel saken i sammenheng med at den tradisjonelle maktfordelingen i Norge går i oppløsning. Det har vært i gjære lenge – både i landmineeksemplet han nevner, og i arbeidet mot klasevåpen, spilte sivilsamfunnet en sentral rolle på UD's regning. Men noe er også nytt med eksemplet ICAN.

– Det som er nytt, og som har vi har sett mer og mer de siste ti årene, er at UD også støtter internasjonale ikke-statlige organisasjo-

ner og kampanjer. Dermed er det ikke bare norske organisasjoner som jobber opp mot Stortinget, men også internasjonale, sier han.

– Forholdet mellom innenriks- og utenrikspolitikk er i oppløs-

ning på samme måte som den tradisjonelle maktfordelingen.

– Hvilke følger får det for politikken?

– Vi får en mer generell politikk som ikke er så opptatt av landegrenser, men at ting skal henge sånn noenlunde sammen. Betydningen statsgrensene har for politikken relativiseres, sier han.

Professoren viker imidlertid fra å stille seg kritisk til samarbeidet.

– Dette er utviklingen, man kan like eller ikke like den, men der har du det.

UD hadde ikke mulighet til å kommentere saken for Universitas gikk i trykken.

universitas@universitas.no

Kjøp billett på
roskilde-festival.dk

ROSKILDE FESTIVAL 2012

5. — 8. JULI / WARM-UP 30. JUNI — 4. JULI

BJÖRK/ISL **BON IVER**/US **THE CURE**/UK
MEW/DK **THE ROOTS**/US
BRUCE SPRINGSTEEN & THE E STREET BAND/US
JACK WHITE/US

AMADOU & MARIAM/MALI **APPARATJIK**/INT **BEHEMOTH**/PL **RUBÉN BLADES**/PAN **THE CULT**/UK
SIVERT HØYEM/N **PAUL KALKBRENNER**/DE **ALISON KRAUSS & UNION STATION** feat. **JERRY DOUGLAS**/US
M83/FR **MAC MILLER**/US **MACHINE HEAD**/US **MAGTENS KORRIDORER**/DK **MALK DE KOIJN**/DK
JANELLE MONÁE/US **NASUM**/S **LEE RANALDO**/US **REFUSED**/S **SANTIGOLD**/US **THE SHINS**/US
SPLEEN UNITED/DK **LARS WINNERBÄCK**/S **WIZ KHALIFA**/US

120 DAYS/N
THE ABYSSINIANS/IAM
ADDISON GROOVE/UK
THE ALAEV FAMILY/ISR/TJ
SAM AMIDON/US
AMSTERDANCE
feat. **JESSE VOORN**,
DENNIS CHRISTOPHER
and **SAM O'NEALL**/NL
ANALOGIK/DK
ARAABMUZIK/US
ARS NOVA/DK
A\$AP ROCKY/US
BALOJI/CD
BARONESS/US
THE BARONS OF TANG/AUS
BELLOWHEAD/UK
BERNHOF/N
BIG K.R.I.T./US
BLITZ THE
AMBASSADOR/GHA
BLONDES/US
BOMBA ESTÉREO/COL
BOWERBIRDS/US
JAKOB BRO/DK
CEREBRAL BALLZY/US
DJ MILES CLERET/UK
CLOCK OPERA/UK
COLD SPECKS/CAN
COMMIX/UK
CONJUNTO ANGOLA 70/AGO
COPENHAGEN
COLLABORATION/DK

CRIOLO/BRA
MIKAL CRONIN/US
CROWBAR/US
DALGLISH/US
DAUGHTER/UK
DEAD SKELETONS/ISL
DEVILDRIVER/US
DJANGO DJANGO/UK
DOMINIQUE
YOUNG UNIQUE/US
DRY THE RIVER/UK
EL PARAISO presents
CAUSA SUI, EL PARAISO
ENSEMBLE and **PAPIR**/DK
ELEKTRO GUZZI/A
EVIDENCE/US
FIRST AID KIT/S
NILS FRAHM/DE
LES FRERES SMITH/FR
FRIENDLY FIRES/UK
GRIEVES & BUDO/US
GURRUMUL/AUS
H2O/US
HANK3/US
JULIA HOLTER/US
HOSPITALITY/US
I GOT YOU ON TAPE/DK
JONATHAN JOHANSSON/S
JUPITER & OKWESS
INTERNATIONAL/CD
KELLERMENSCH/DK
KORALLREVEN/S
KRIGET/S

LARSEN & FURIOUS JANE/DK
LITURGY/US
THE LOW ANTHEM/US
MACKLEMORE AND
RYAN LEWIS/US
MAJOVCI GROUP/MKD
MARTYN/NL
THE MEGAPHONIC
THRIFT/N
MODESELEKTOR/DE
R. STEVIE MOORE/US
MOHAMMAD
REZA MORTAZAVI/IRN
MUTINY ON
THE BOUNTY/LUX
NIKI & THE DOVE/S
OF THE WAND
AND THE MOON/DK
ONEOHTRIX POINT
NEVER/US
ORQUESTA TÍPICA
FERNÁNDEZ FIERRO/ARG
OWINY SIGOMA BAND/UK/KEN
PENGUIN PRISON/US
PERFUME GENIUS/US
CELSE PIÑA/MEX
KIMMO POHJONEN /
SAMULI KOSMINEN
and **PROTON STRING**
QUARTET/FIN
PRETTY LIGHTS/US
PUNCH BROTHERS/US
RANGLEKLODS/DK

RED FANG/US
ROCKWELL/UK
ROVER/FR
ROYCE DA 5'9"/US
SAGE FRANCIS/US
SHLOHMO/US
SON PALENQUE/COL
SPECKTORS/DK
SPECTOR/UK
SPOEK MATHAMBO/ZA
STAFF BENDA BILILI/CD
DJ STATIC w/ TEMU, BLOOD
SWEAT DRUM+BASS
and **GUESTS**/DK
SUICIDE SILENCE/US
TALK NORMAL/US
JØRGEN TELLER
& **THE EMPTY STAIRS**
feat. **LAZARA**/DK/BEL
TER HAAR/DE
TERAKAFT/MALI
TODAY IS THE DAY/US
THE TODDLA T SOUND/UK
TOUCHY MOB/DE
BOUBACAR TRAORÉ/MALI
TRASH TALK/US
TUNE-YARDS/US
THE VACCINES/UK
MAÏA VIDAL/FR
WARBRINGER/US
DANYEL WARO/REU
WEEDEATER/US
YELAWOLF/US

WARM-UP 1 — 4. juli (Apollo Countdown / Pavilion Junior)

ADRIAN LUX/S **THE BEARDY DUFFS**/DK **BEASTIE RESPOND**/DK **BÄDDAT FÖR TRUBBEL**/S **CEREKLOTH**/DK **COPENHEAVY**/DK **DANGERS OF THE SEA**/DK
DEATHCRUSH/N **DIG & MIG**/DK **THE ECHO VAMPER**/DK **ELOQ**/DK **F.O.O.L.**/S **THE FREDERIK**/DK **FRENCH FILMS**/FIN **FRITJOF & PIKANEN**/S **GHOSTIGITAL**/ISL
GIRLSEEKER/DK **GOVERNOR OF ALASKA**/DK **HELSINKI POETRY**/DK **ICONA POP**/S **INDIANS**/DK **DAWDA JOBARTEH**/GAM/DK **KESI**/DK **KHALAZER**/DK **KLUMBEN**
& **RASKE PENG**/DK **SANDRA KOLSTAD**/N **KÚRA**/ISL/DK **LINKOBAN**/DK **MASH UP INTERNATIONAL**/S **NELSON CAN**/DK **NORTHERN STRUCTURES**/DK **REDWOOD**
HILL/DK **RUM 37**/DK **MATHILDE SAVERY**/DK **SHINY DARKLY**/DK **SLENG**/DK **SLOWOLF**/DK **SPRUTBASS**/N **JULIUS SYLVEST**/DK **TEAM ME**/N **ULIGE NUMRE**/DK
SOFFIE **VIEMOSE**/DK **VAAGSBYGD** **HANDY**/N **WAR FOR YOUTH**/DK/S

Watch the
orange feeling

roskilde-festival.dk

debattredaktør: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **fredag klokka 15**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Skvaldersvar

« Endelig noen som står opp og forsvaret seg mot den useriøse aktivitet Universitas bedriver! Tiltre!

Jusstudent

« Endelig? Dette er ikke akkurat historien om den brave og undertrykte Hagtvets heltemodige opprør mot et mektig og hensynsløst mediehus. Vi snakker om eliten av norsk samfunnsliv som bruker all sin makt for å sensurere de som tøyser med æren deres.

MatNat

« Jeg tror ikke Bernt Hagtvet vet noe som helst om hva som er høyt eller lavt journalistisk nivå. Faktum er at Universitas holder et usedvanlig høyt nivå til å være en studentavis. Spør hvilken som helst journalist eller redaktør i Oslo.

Hagtvet er bare blodig fornærmet over at hans hjertebarn er blitt offer for en skarp og humoristisk anmeldelse (det var ingen reportasje, slik Hagtvet skriver).

Han viser også at han har null innsikt i hva Universitas er og gjør når han tror at rektor Ottersen kan stoppe avisen. UiO-rektoren har ingen makt over hverken avisens innhold eller publiseringen som sådan, og det har gudskjelov ikke Bernt Hagtvet heller.

Journalist og eks-tasser

« Jeg har hatt den glede av å ha tatt STV1530. Dette er faget jeg har hatt desidert mest personlig utbytte av. Hagtvet er en strålende foreleser, med et hav av kompetanse han, med entusiasme for sitt fagområde, ønsker å formidle til studentene. Han blir synlig skuffet om det er dårlig oppmøte til timene hans. Han setter krav til studentene. Han inviterer til studieturer og arrangementer. Han foreslår annen relevant

litteratur. Han stiller seg til disposisjon for veiledning. Hadde andre professorer gjort halvparten så mye for sine studenter som Hagtvet, hadde UiOs studenter ikke hatt noe å klage over hva gjelder oppfølging og faglig kvalitet. Jeg synes det er skivebom å angripe faget, professoren og studentene som tar faget. Dette føyer seg inn i rekken av saker hvor journalistrollen blir forsvart uavhengig av sak. Det er viktig at det blir tatt til motmæle om man føler at en grense er nådd.

Håkon Sandbakken

« Endelig noen som tar til motmæle mot den useriøse journalistikken Universitas til tider bedriver. En studentavis som sparker høyt og lavt. Jeg gir stående ovasjoner for en kritisk presse, men når de kritiske innleggene aldri møtes med tilsvarende kritiske motinnlegg, blir bildet skeivt. Om dette skyldes at Universitas ikke slipper kritiske røster til vites ikke. Hagtvets innlegg er i alle tilfeller kjærkommen lesing. Personlig har jeg mang en gang klødd meg i hodet over artikler i Universitas som ofte bærer kjennetegnet; svakt innhold, krass form.

Johs. Trondsen

« Å cry me a river, Hagtvet. Jeg var helt med til du begynte med de stusselige personangrepene. Har ikke lest «reportasjen», men jeg kan uansett ikke se for meg at denne journalisten kan ha klemt ut av seg noe som er så mye verre enn dette sutrete føleriet.

Knegg

Hentet fra debatten til leserinnlegget «Hjernedødt skvalder»

«Å cry me a river, Hagtvet.»

Knegg

LESERNES MELDINGER

Sms til 925 68 716

« Er ni av ti Blindern-studenter handicappa? Det er ikke så tungt å åpne hovedinngangsdørene på fakultetene. La de som faktisk trenger automatisk døråpner bruke det, og ta deg en tur på styrkerommet, ynkelige lesesalsgnom.

Heidegger

« Din melding her.

red.

« Din melding her.

red.

« Din melding her.

red.

« Din melding her.

red.

« Din melding her.

red.

« Din melding her.

red.

« Din melding her.

red.

Hans Petter Graver: – Alle som begynner på jussen kan lese Dostojevskij i alle fall med et visst utbytte, mens bare et fåtall kan lese en lovtekst. FOTO: SKJALG BØHMER VOLD

Dekan Hans Petter Graver svarer på om livserfaring og et humanistisk perspektiv er viktig i jussutdannelsen eller ikke.

Jussen og livet

FAGINNHold

Hans Petter Graver, dekan, Det juridiske fakultet

I Universitas for noen uker siden hadde Emil Flatø et interessant essay om jussen og jusstudiet. Jeg ønsker velkommen en slik oppmerksomhet og benytter anledningen til ytterligere å eksponere den juridiske utdannelsen ved UiO for et bredere publikum enn bare det juridiske fakultetet. Som jeg skrev som programerklæring for min bok *Hva er RETT* i fjor, bør alle som er interessert i å kontrollere dem som utøver makt i samfunnet interessere seg for måten jurister orienterer seg i forhold til retten på. Jusstudiet er jo i den forbindelse en viktig nøkkel.

Flatø peker på et sprik mellom det han blir fortalt av fakultetets lærere om viktigheten av livserfaring og et humanistisk perspektiv og det han opplever som studiehverdagens harde realiteter: Lange dager på lesesalen over lov-

«Jusstudiet handler i hovedsak om å lese lov. Bokstavelig», skriver Flatø. Ja. Til tross for tretten års skolegang med de beste resultater, kan de færreste av de som begynner på jussen lese. Lovlesing handler om nærlesing, om å krype over teksten med nesen i bokstavene for å uteske nyansene. Ikke en aktivitet som mange har erfaring med, og heller ikke noe som mange finner særlig inspirerende. De fleste kommer til jussen som Filifonka, mens juristen er som Hemulen.

Ta for eksempel sameieoven § 9: «Eigedomsskatter, avgifter, trygdekostnader og liknande faste eller naudsynlege utgifter på tingen ber sameigarane seg imellom etter som dei har part til. Det same gjeld andre vanlege utgifter og ytingar så langt alle eigarane kan få etter måten like stort gagn av dei. Kostnader utanom dette vert utlikna på eigarane etter nytta.»

Hva er betingelser for å anvende regelen og hva er virkningene av å anvende den? Vi ser at det er snakk om to forskjellige virkninger: utgiftsdeling etter partsforhold og utgiftsdeling etter nytte. Hva betyr forresten «nytte» – bruk eller utbytte? Hvor mange betingelser må være oppfylt for å anvende regelen, er de

Universitas: 18. mars 2012

bok og juridisk faglitteratur. Hvor er det humanistiske perspektivet i studieplaner og pensumlister? Hvor er Dostojevskij og Shakespeare?

Han har helt rett. Man skal lete lenge etter det rene dannelsesperspektivet i jussutdanningen, i alle fall i dets obligatoriske deler. Et feilgrep, sier Flatø. De som trenger menneskevitenskapene mest, vil velge det sjeldnest, sier han til innvendingen om at det går an å danne seg i forbindelse med studiets valgfrie deler. Også dette har han selv sagt rett i.

kumulative eller alternative, er det betydningsnyanser i ordene som er brukt, isolert eller i sammenheng? Hva slags utgifter ligner på eiendomsskatter, avgifter eller forsikringskostnader? Er det bare de faste utgiftene som må ligne, eller gjelder det også de nødvendige utgiftene? Jeg skal ikke trette leserne med flere spørsmål, men dette er bare starten på de spørsmål som melder seg for en trent leser ved lesning av denne teksten.

Noen svar, og flere spørsmål melder seg med va-

riasjoner i kontekst som teksten leses i. Teksten ble en gang lagt frem som forslag for Stortinget som vedtok den som lov. En annen kontekst har vi i de økonomiske og sosiale forhold som lovregelen tar sikte på å regulere. En tredje i måten den har vært anvendt på ved domstolene. En fjerde i den konkrete sammenhengen som spørsmålet om å lese teksten oppstår i. Det kan skrives flere avhandlinger bare om spørsmålene som er rommet i de tre periodene som jeg har gjengitt fra sameielsen § 9.

Slike avhandlinger er det forventet at de som går ut av jusstudiet skal kunne skrive, i alle fall i form av utredninger for den institusjonen de måtte arbeide i eller for klienter de måtte betjene. Det tar tid å lære seg å lese hele avhandlingene inn i tre perioder.

Alle som begynner på jussen kan lese Dostojevskij i alle fall med et visst utbytte, mens bare et fåtall kan lese en lovtekst.

«De fleste kommer til jussen som Filifjonka, mens juristen er som Hemulen.»

Jussens epistemologi handler om å se mulighetene for å overbevise i enhver sak, jussen er med andre ord grunnleggende retorisk i sitt vesen. Den trenede juristen må kunne skille det som er sikkert fra det som er usikkert i rettsordenens mangfoldighet av normer, verdier og argumenter. Det krever ikke bare at han eller hun kan lese, men også kunnskap om hvordan andre leser de samme tekstene. I tillegg må juristen vite hvordan man ser og utnytter mulighetene i det usikre. Det krever innsikt i argumentasjonslære og den forståelseshorisonten som beslutningstakere og andre opererer ut fra. Og endelig, og her ligger den største utfordringen, den gode juristen vet hvordan man gjør det sikre usikkert. Det er dette som åpner opp for dynamikk og rettsutvikling. Det krever fantasi og evne til å frigjøre seg fra autoriteter og egen forståelseshorisont. Og det krever en god moral å verne samfunnet mot misbruk både av juridisk autoritet og kreativitet.

«Det krever en god moral å verne samfunnet mot misbruk både av juridisk autoritet og kreativitet.»

Livet lærer bort mangfold. Det gjelder både det levde livet og det oppdiktete livet i litteraturen og andre fortellingsformer. Kollektive fortellinger utgjør en viktig del av forståelseshorisonten som gir troverdighet til antakelser, slutninger og bedømmelser. Å lære andre mennesker å kjenne, deres livshistorier, holdninger og verdensanskuelse, og å forstå de utfordringene som møter dem – i mellommenneskelige forhold og når de står overfor tekniske, sosiale eller økonomiske utfordringer – gir innsikt til bedømmelsen av hva som er opplagt og hva som er usikkert, hva som er nyttig og hva som er unyttig, hva som er rimelig og hva som er urimelig, innsikt som er uvurderlig for den gode rettsanvenderen og juristen.

Leseferdigheter og livsvisdom – begge er nødvendig for å bli en god jurist. Leseferdighetene kan vi lære studentene ved det juridiske fakultetet. Livsvisdommen må studentene selv ta ansvar for. Men vi må lære dem å forstå hvor viktig den er og hvordan de kan skaffe seg den, gjennom å kjenne folk forskjellige fra dem selv eller å leve seg inn i andres historier og fortellinger.

ILLUSTRASJON: TROND IVAR HANSEN

Er du vaksinert?

I Sverige jobber fire av ti nyutdannede akademikere ubetalt overtid. Det er ingen grunn til å tro at det er annerledes i Norge, skriver Julie Lødrup.

KLARTEKST

Julie Lødrup er daglig leder i Manifest analyse og utdannet statsviter

Snart er eksamenstiden forbi, med ferdig utdannete studenter som er klare for arbeidslivet. Vi ønsker oss ulike jobber mens vi studerer, vi drømmer om hvordan vi skal bidra til samfunnet og vår egen selvrealisering. Og vi bekymrer oss litt for om jobben vi får ikke er den store drømmejobben. Men noe vi kanskje tenker for lite på er hvordan det skal være på jobben. Kommer du til å bli møtt med fast jobb, økonomisk trygghet og gode arbeidsvilkår?

Mange tenker at dårlige arbeidsvilkår kun angår stuepiker eller nordsjødykkere. Og mens saksbehandlere, lærere og konsulenter blir forskånet fra de mest helsefarlige aspektene ved arbeidslivet blir Arbeidsmiljøloven også brutt for oss med høyere utdanning. Vi kan også oppleve utrygghet og å ikke få skikkelig betalt for det arbeidet vi gjør.

Problem nummer en for mange nyutdannede er å få en fast jobb. 202.000 arbeidstakere er midlertidig ansatt i Norge, blant dem mange akademikere. Staten er paradoksalt nok en versting, med mindre beskyttelse mot midlertidige ansettelser enn i resten av arbeidslivet. Tjenestemannsloven og dårlig praksis gjør at man for eksempel i departementer kan bli sendt fra midlertidig stilling til midlertidig stilling. I akademien er det enda verre – gjennomsnittsalderen for å få sin første faste ansettelse er 43 år. Blant journalister mangler 20 % fast jobb, over det dobbelte blant unge under 30 år. De såkalte «drømmejobbene» har ofte de verste arbeidsvilkårene.

Det er unge som sliter mest for å få fast jobb. Akkurat i den perioden av livet hvor vi trenger den økonomiske tryggheten fast jobb gir aller mest. Når vi skal ta opp lån, kjøpe bolig, kanskje stifte familie etter hvert. Banken blir ikke imponert over seksmånederskontrakten din.

Midlertidig ansatte har også mindre innflytelse på ar-

beidsplassen enn fast ansatte. Mange opplever å være i en evig prøvetid der man må prestere maks hele tiden, og tør ikke å si fra hvis det er problemer. For hvilke konsekvenser kan det få, når vikariatet ditt løper ut og du trenger ny kontrakt?

Akademikere blir også ofte utsatt for et sterkt press for å jobbe mye ubetalt overtid. Man blir tilbudt kontrakter

der det står at du har en særlig uavhengig stilling, og derfor er unntatt fra lovbestemmelsene om overtid. I Sverige jobber fire av ti nyutdannede akademikere ubetalt overtid. Det er ingen grunn til å tro at det er annerledes i Norge. For det kan høres stas ut med en fri stilling. Men er jobben din egentlig «særlig uavhengig» hvis du stadig får pålegg om arbeidsoppgaver som går utover fritiden din?

Det handler om maktforholdene på jobb. Om sjefen har for mye makt, og du ikke får de rettighetene du har

krav på. Men det fine med en dårlig maktbalanse er at man kan gjøre noe med det. Ved å si fra. Ved å være med i en fagforening og stå solidarisk sammen med kollegaene sine. Ved å ta opp kampen når du eller noen andre får dårligere arbeidsvilkår enn dere skal ha. For mennesker med høyere utdanning bør ha svært gode forutsetninger for å sammen skape et bedre arbeidsliv. Men da må vi åpne øynene og innse at vi ikke er hevet over dårlig behandling, og at vi ikke er hevet over felles solidaritet. Høyere utdanning er ingen vaksine mot dårlige arbeidsvilkår.

Julie Lødrup skriver spalta Klartekst i Universitas hver fjerde uke. De andre ukene skriver vekselvis Kyrre Lekve, Warsan Ismail og Ove Vanebo.

kulturredaktør: Øyvind Gallefoss
oyvinga@universitas.no 980 03 342

reportasjeredaktør: Ingeborg Amundsen
ingebhu@universitas.no 922 76 929

KULTUR

High tech-undervisning sliter på læreren

UNDERVISNING: Ny teknologi i seg selv forbedrer ikke elevenes læring, og dessuten er det en utfordring for lærerne. Det tyder en doktorgrad fra Göteborgs Universitet på, ifølge forskning.no.

Göran Karlsson har studert hvordan blant annet virtuelle læringsmiljøer, som 3D-animasjoner og modellsimuleringer, påvirker ungdomsskole- og videregåendeelevers

tanker og forståelse av vitenskapelige fenomener.

Det er ikke grunnlag for å tro at denne typen teknologi i seg selv kan forbedre elevenes forståelse av vitenskapelige konsepter, ifølge Karlsson. Faktisk kan slik undervisning ha ulemper hvis ikke alt ligger til rette for det.

– Når elevene tolker den undervisende teknologien, trekker de gjerne

svært ulike konklusjoner – blant annet avhengig av hvordan oppgaven er formulert, hva slags støtte de har i læreren, kulturen på skolen, og språkbruk. Alt dette spiller en rolle for hvordan elevene angriper oppgaven, sier Karlsson.

Typisk bursdagsfest: Kakelys får en helt ny funksjon når blitzerne feirer.

Ute av Blitzregnet

Brannbomber kastet av nynazister og store gateslag er ikke lenger hverdagskost. Når Blitz feirer 30 år er det gatefest med vegetariske grillspyd som står på menyen.

30-ÅRSJUBILANT

tekst: Heljar Havnes og Ida Hestman

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Det er lørdag, dagen etter åpningsfesten til Blitzhusets 30-årsjubileum. Utslitte bord, stoler og kasser med pils er plassert rundt i gata. Sola skinner om kapp med piercede kinn, oppoverpekende hårsveiser, sorte hettejakker og

grillspyd på grillen – som består av alt mulig annet enn kjøtt. Klokken har bikket tre på ettermiddagen og det er ennå fredelig i Pilestredet 30. Med fredelig menes at politiet ikke har kommet og avbrutt det okkuperte gatekvartalet i anledning jubileet.

– Pressen viser ikke like stor interesse for oss som før, sier Martin i Blitzhusets pressegruppe.

Han har en grei forklaring på hvorfor.

– Politiet har lært seg å kjøre en smartere taktikk som ikke innebærer å slippe løs bikkjer og løpe hester inn i folk, sier blitzeren.

– Det gjør at det blir mindre regelrette slagsmål.

Kulturhuset Blitz

Martin er en glad og bakfull rødhåret hanekam-mann, som det er vanskelig ikke å legge merke til – selv på Blitz.

Fra scenen dunderer Queens of

the Stone Age fra høyttaleranlegget. Større og mindre folk dingler med beina ut av vinduene eller sitter rundt omkring på asfalten som om det skulle vært en scene hentet fra en gatebarn-musikal. En kar på scenen spøker med at «Her vil det skje mye i kveld. Etterpå blir det slosskamp inne». Han sikter til kickboksing-kampen som arrangeres senere på kvelden.

– Har Blitz blitt mindre politisk?

– På Blitz kommer det folk som ikke nødvendigvis er opptatt av politikk. Det er mange som blir dratt inn i miljøet gjennom det kulturelle aspektet, for så å bli dratt inn i det politiske som er den naturlige veien videre. Det føler jeg ikke det har blitt noe mindre av i de sju årene jeg har vært her,

sier Martin.

Opptøyer i starten

Den venstreradikale, politiske ungdomsbevegelsen startet i Oslo tidlig på 80-tallet, da Skippergata ble okkupert.

– Da blitzerne ble kasta ut, fulgte to år med opptøyer, og så fikk endelig kommunen til en avtale med blitzerne om å få huset her, sier Martin.

Det var en tid der mange ungdommer så til de ekstreme politiske gruppene for tilhørighet.

– Hele Blitz-bevegelsen ble startet av ungdommer som ikke hadde et sted å være. De ønsket seg en ungdomsklubb der de kunne bestemme selv, uten voksne eller andre autoriteter til å bestemme

Bikiniangst i prøverommet

KVINNER ER RARE: Syns du det er ille å gå på stranda i en minimal bikini, med alles øyne på deg? Hvis du er spesielt selvkritisk, finnes det et verre scenario:

De fleste kvinner synes det er verre å se seg selv i badetøy i et prøverom enn å gå på stranda i samme habitt, ifølge en studie av forskere fra Flinders University i Australia, skriver forskning.no. 102 kvinnelige

psykologistudenter skulle sette seg inn i noen kropps- og klesrelaterte scenarioer.

Kvinnene rangerte det å prøve bikini i butikkspeilet som det verste scenarioet, og, kanskje ikke overraskende, det å gå fullt påkledd som det minst traumatiske.

Funnet tyder i følge forskerne på at mye skjer i hodet på kvinner når de oppfatter sin egen kropp som et objekt.

Menneskets dumme venn

DYR ER RARE: En stakkars hund gjør tydeligvis hva som helst for mennesket – selv når det betyr mindre mat. Hunder kan manipuleres til å velge en mindre matporsjon enn den de egentlig vil ha for å følge menneskets vilje, ifølge en studie.

Forskere ved Universitetet i Milano viste at hunder gikk på næringsmessig akkord med seg selv, og valgte den minste av to matporsjoner hvis

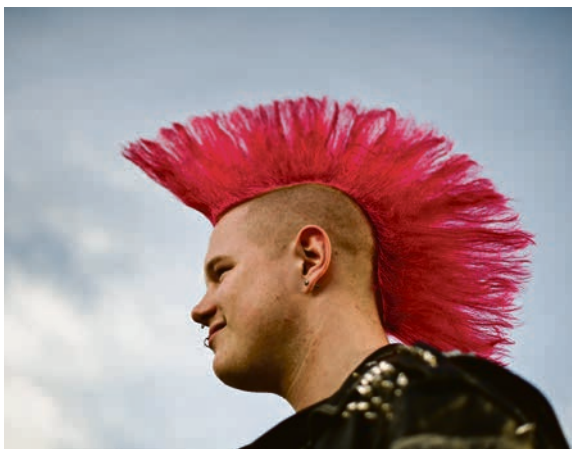
et menneske også viste interesse for denne porsjonen, ved for eksempel å ta i den, skriver forskning.no.

Hundene valgte alltid den største porsjonen når menneskene var ute av syne. Det gjorde de også hvis mennesket kun nærmet seg den lille porsjonen, men ikke tok i den.

Funnene understreker kompleksiteten i hunders respons på og følsomhet for menneskeatferd, mener forskerne.

«Blitz er her i kraft av at vi trengs. Hadde vi ikke trengtes, ville vi heller ikke vært i denne byen.»

Martin, flat struktur-kamerat

Ny megafon: En av bursdagspresangene er en glinsende ny og pen megafon. Den skal signeres av bursdagsbarnets gjester.

Ord! Mange blitzere har gjort det til en trend å skrive på seg selv hva de er i mot og hva de er for. Er det ikke plass på klær eller kropp, er det desto mer effektivt å henge opp plakater og bannere. Kia og Elias utnytter den okkuperte plassen til dette.

Tar gata tilbake: Ingen 30-årsfest uten demo! Blitzerne går i tog ned Karl Johan for å demonstrere for en mer human narkotikapolitikk. Utdeling av gratis sprøyter er en stor glede for Oslos narkomane.

over seg. De ville ha en flat struktur, der alle var med å bestemme hva som skjer.

Samme som alltid

Blitzerne går i samme klær, hører på samme type musikk, og har like fargerike og lett gjenkjennelige hårsveiser som for 30 år siden. Nå gjør de det bare i litt finere omgivelser.

– Siden 80-tallet er det egentlig bare huset som har forandret seg. Vi har pussa opp her, men vi har fortsatt de samme politiske kampsakene, sier Martin.

– Som er?
– Vi skal knuse nazistene og fascistene.

Martin innrømmer at blitzerne har hatt et litt lavere aktivitetsnivå etter at oppussingen startet.

– Vi har måttet konsentrere oss om å få det i stand og i gang igjen før vi tar over hele by'n, smiler han.

– Vi er jo anti-stat

Utover lørdagsettermiddagen settes hiphop-konsertene i gang på Blitzhuset – kun avbrutt av en hvitmalt kar som kjører rundt

dinglende i kroker fra en kranbil og roper fra en megafon. Etter kickboksing og konserter, avsluttes dagfesten med en aldri så liten demo med utdeling av sprøyter til de narkomane, fra slottet til plata.

– Jeg opplever at vi utfyller en viktig oppgave i samfunnet fordi vi tar kraftige tak for å mobilisere folk til å bry seg om saker som vi mener er viktige, sier Martin.

– Det er det vanskelig for politikerne å overse. Slik møter vi forhåpentligvis en godvilje der inne et sted, selv om vi hater det. Vi er jo anti-stat. Vi samarbeider med partier, men vi vil aldri anerkjenne partier i systemet.

– Men det er vel bakgrunnen for deres eksistens?

– Blitz er her i kraft av at vi trengs. Hadde vi ikke trengtes, ville vi heller ikke vært i denne byen.

– Så du vil ikke si at huset har utspilt sin rolle?

– Nei, det vil vi aldri gjøre, sier Martin.

– Ikke før vi har et helt annet samfunnsystem enn vi har i dag.

kulturredaksjonen@universitas.no

40 ÅR FOR FRAMTIDEN

8.-10. mai
Litteraturhuset

I 1972 ble Miljøverndepartementet etablert som verdens første i sitt slag. Vi markerer jubileet med glimt fra historien vår og med blikket rettet framover – mot en bærekraftig framtid. Hvordan står det egentlig til med miljøet og hvordan blir de neste 40 årene? Vi inviterer til debatter og samtaler om framtidens utfordringer og løsninger for et miljøvennlig Norge, som finner sted på Litteraturhuset den 8.-10. Mai.

Alle arrangementene er gratis, men det er begrenset plass, så vær rask.

Les mer og meld deg på her: miljo40.no

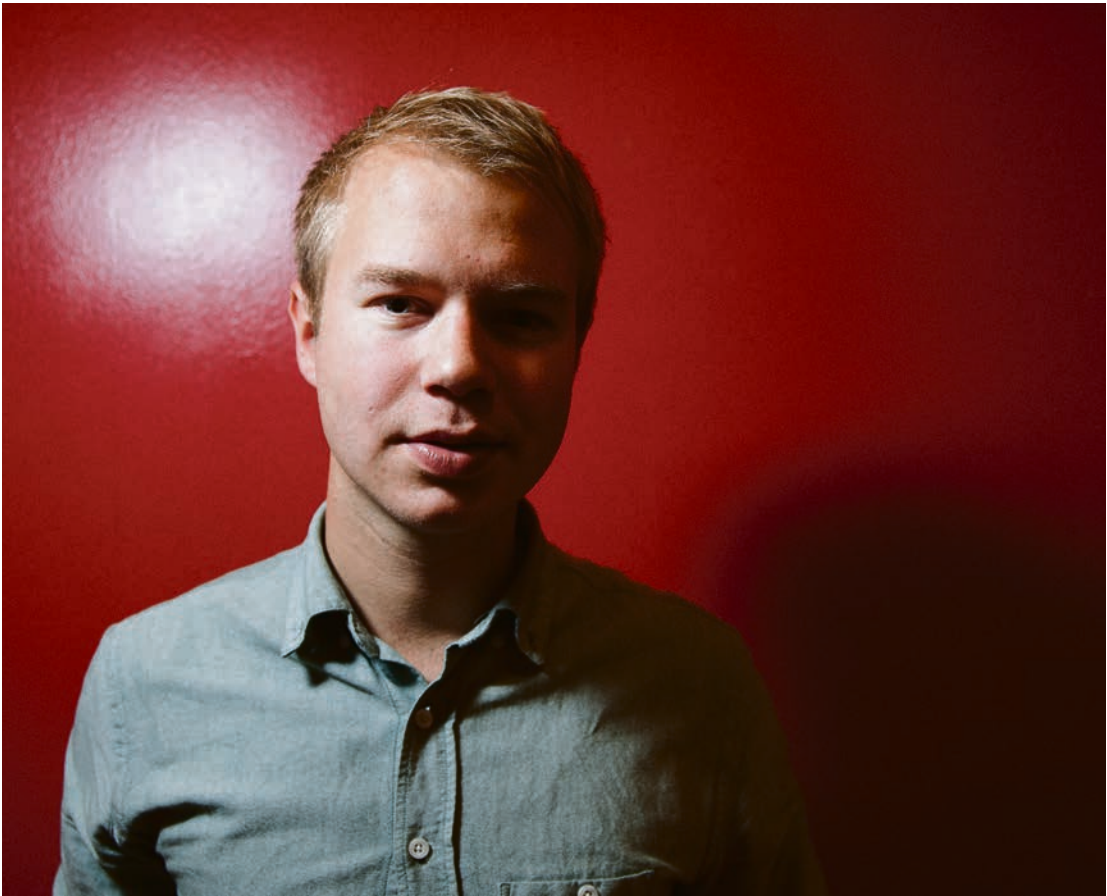

Don't miss: A special online event with The Elders
9 MAY AT 15:30
www.theElders.org og www.regjeringen.no

MASTER-
INTERVJUET

tekst: Solveig Nygaard Langvad
foto: Sébastien Dahl

Mellom mot og militser

I Libya organiserte tusenvis av frivillige seg, og brukte mediene som våpen i kamp mot Gaddafi. Amund Bakke Foss dro til Benghazi for å forske på mediestrategiene.

- STUDIUM: Peace and conflict studies (Pecos)
- HVOR: Samfunnsvitenskapelig fakultet, Universitetet i Oslo
- OPPGAVE: De libyske opprørerne: Med medier som våpen

– Jeg kan ikke huske at jeg var redd, sier Amund Bakke Foss. Da han gjennomførte to ukers feltarbeid i Benghazi og Tripoli i mars opplevde masterstudenten å bli skutt mot, men i forkant av reisen var han aldri skremt av tanken på urolighetene som fort-satt preger landet. – Jeg visste at jeg ville dit, allerede før Gaddafi ble drept. Jeg ble tidlig opptatt av hvordan det var helt vanlige mennesker – bil-mekanikere, lærere og studenter uten noen form for militær erfaring – som gjorde opprør mot en av verdens mest beryktede diktatorer. Men jeg måtte jobbe ganske hardt for å få visum. Jeg husker at jeg ringte til UD, som sa til meg «... men kan du ikke reise et annet sted?».

Det kunne han ikke. Etter to måneder med visumjakt via telefon og e-post, fikk Bakke Foss endelig reise i mars i år. To uker i Libya anno 2012 bød på drama-tikk.

Hjemmebrent og Dr. Dre
– Man tenker egentlig ganske rasjonelt. «Noen skyter, nå må jeg bare løpe», sier Bakke Foss. Etter en uke i Benghazi deltok han på en demonstrasjon med 2000–3000 oppmøtte, hvor en milits løsnet skudd for å bryte opp for-

samlingen. – Jeg hadde beveget meg mot utkanten av forsamlingen og stod og tok bilder da det begynte, og plutselig kom 500 mennesker stormende mot meg. Bakke Foss gikk opp på en veisperring for å få oversikt over situasjonen – bare for å høre et skudd suse forbi like over hodet

«Man tenker egentlig ganske rasjonelt. ‘Noen skyter, nå må jeg bare løpe’.»

hans. – Da gjaldt det å legge på sprang, og jeg gjemte meg sammen med flere libyere bak en stor mur. De lokale fulgte ham tilbake til hotellet, og sørget for å få ham i sikkerhet. Under opphol-det hadde Bakke Foss mye kon-takt med Idris, en 24 år gammel lokal medisinstudent som ble masterstudentens «fiksa» under oppholdet. Møtet med Idris og

vennene hans ga nordmannen et innblikk i en ungdomskultur som ikke er så fjern fra vår egen. – De er opptatt av det samme som oss: mote, damer, alkohol, Champions League. En gang vi var på vei hjemover etter å ha skaffet hjemmebrent, satt vi i bi-len og hørte på Dr. Dre. Da sa de til meg: «Se, Amund, vi er vanlige ungdommer akkurat som dere», forteller han.

Fascinert av modige frivillige
I Bakke Foss’ oppgave viser han hvordan ungdommene var helt sentrale i organiseringen av opprøret mot diktaturet i Libya. Tusenvis av frivillige samlet seg og jobbet gratis for å etablere et mediesenter hvor internasjonal presse kunne få husrom, mat, transport og kontakt med tolker. Alt gratis. – Med et slikt tilbud tilret-tela opprørerne for hundrevis av journalister fra medier ver-den over, som rapporterte deres budskap ut til verden. Det var en god taktikk og gjorde at verdens-samfunnet effektivt fikk vite hva som foregikk i Libya. Slik ble me-diene et våpen som opprørerne brukte helt bevisst, forklarer Bakke Foss.

s.n.langvad@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Thorbjørn K. Borlaug
foto: Sébastien Dahl

- HVEM: Kari Toverud Jensen (51)
- STUDERTE: Grunnfag kriminologi, sykepleiehøyskole, embetsstudiet i sykepleievitenskap, doktorgrad i pedagogikk
- NÅR: 1981–82, 1983–86, spredd utover 90-tallet, 2001–06
- AKTUELL MED: Rektor ved Høgskolen i Oslo og Akershus

Alvorlig dagdrømmer

– Jeg har vært litt sånn student som har studert i etapper, forteller Kari Toverud Jensen. – Jeg fant ut... Jeg har i hvert fall syv år på Universitetet i Oslo. – Jeg er litt dagdrømmer, har lett for å flyte ut. Jeg må ha noen mål med det å lese, for eksempel eksamen, eller diagnoser. Da har du noe fast og håndgripelig.

I dag er hun rektor ved Norges største statlige høyskole, og har det siste året vært tildels heftig omtalt i Universitas i flere saker. Men nå skal vi snakke om langt hyggeligere ting: om Toverud Jensen som ung studine. – Jeg var ganske flittig, egentlig. Opptatt av å være ordentlig, levere ting i tide. – Var du flink, da? – Tror jeg var sånn... Vanlig...

Ja, ja, litt... På kriminologi var jeg litt sånn... Jeg fikk laud (tidligere universitetskarakter med betydningen «rosverdig» journ. anm.) og sånn, men var ikke noe... Toverud Jensen ser ut i lufta. Tankene vandrer. Hun spøker selv med at hun er utstyrt med dårlig hukommelse. Men idet hun vet hva hun skal si, kommer alt på en gang. – Jeg tror jeg var sånn vanlig. Litt flink jente, men ikke veldig. Ikke rasende flink, det var jeg ikke. Det har jeg aldri vært.

– Det jeg husker mest fra studietiden var VM i Oslo i 1982! ler Toverud Jensen, litt plutselig, når hun snakker om lesingen på 80-tallet. Hun strammer ansiktet, og legger inn en kunstpause. – Det å være student... Jeg synes det var litt alvor, jeg. Jeg leste, og jobbet mye ved siden av. Mens hun tok grunnfaget i kriminologi, var hun pleieas-sistent. Jobben førte henne til Ullevål sykepleierhøgskole. Toverud Jensen var opptatt av å konsentrere seg. Mange sider av pensum måtte leses om igjen.

Hun husker ikke hva hun drømte om. Hun likte å la tankene sveve litt ut av bøkene, en måte å skaffe energi på, sier hun. Kanskje trengte hun det, for sykepleierhøgskolen skal ha vært tøft. – Det å være sykepleier er jo fantastisk, for du kommer så tett inn på folk! Men det gjelder også i kriser og alvor. Jeg var 23 år da jeg begynte, og det var kanskje mye å fordøye for et umodent sinn, jeg vet ikke.

Yngst i flokken, med tre storebrødre. Etter litt tenking, kommer Toverud Jensen frem til at hun aldri var noen ledertype som barn. Som utøvende sykepleier har hun ikke lang fartstid, og hun lurte ofte på om sykepleie var det rette for henne. – Jeg tror jeg alltid har hatt en sterk indre driv. Jeg ønsket mer. Jeg likte jo ganske godt å være sykepleier, men det å kombinere familie og skiftarbeid var ikke noe for meg. Jeg skjønnte etter hvert at jeg likte ledelse. Jeg likte orden og forutsigbarhet, og å snakke med folk. Så forsto jeg at jeg kunne kombinere disse tingene. Toverud Jensen tok dermed doktorgrad i pedagogikk ved Universitetet samtidig som hun var tilsatt ved Høgskolen. – Noen utflytende studietid hadde jeg ikke! De saftige historiene er dessverre ikke her. Kanskje det var det jeg dagdrømte om... Alt jeg ikke gjorde, de saftige historiene som ikke ble noe av, sier hun.

universitas@universitas.no

Dette skjer på

Det Norske Studentersamfund

South of Heaven / Lørdag 5. mai / 20:00

SLEEP + A STORM OF LIGHT + CONAN

Årets mest obligatoriske stoneraften.

Ikke bare SLEEP, men A STORM OF LIGHT og et eksklusivt show med britiske CONAN, som er laga av pur dritfethet, skjegg og fuzzpedal. De er jævlig ferske, men du liker dem.

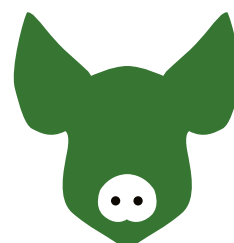
300,-/250,- (medlem) + AVGIFT
Hos South of Heaven, på Betong.

Onsdagsdebatten / Onsdag 2. mai / 17:00

1984 eller Brave New World?

Onsdagsdebatten inviterer til diskusjon om framtidsvisjoner og historiesyn, deres rolle innenfor samfunnsdebatten og om hvilke vi bør lytte til.

Overdramatiserer miljøbevegelsen når de profeterer om et kommende ragnarok grunnet menneskeskapte klimaendringer, eller underdramatiserer politikerne når de tror de kan kompromisse seg ut av krisen?

Onsdag 2. mai

- 17:00 Onsdagsdebatten:
1984 eller Brave New World?
- 18:00 Fridans Swing
- 20:00 Pungrock: PILGRIM (US) + HIGH PRIEST OF SATURN + SLOW HAIRY DEMON

Torsdag 3. mai

- 17:00 Stumfilmkonsert!:
Laila, musikk av Jakop Janssønn
- 19:00 Jazz-jam
- 21:00 Smalt Som Faen: MOE + OMA

Fredag 4. mai

- 17:00 Akademisk Vorspiel:
Naturtilstanden
- 18:00 Lillesalen Konsertserie:
MARI KVIE BRUN VOLL

Lørdag 5. mai

- 20:00 South of Heaven:
SLEEP + A STORM OF LIGHT + CONAN

Mandag 7. mai

- 17:00 Upop: Kjemifobi

Tirsdag 8. mai

- 17:00 Tidsbilde: Kunstfilm
- 18:00 TirsdagsQuiz

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studentersamfundet.no

akademika"

Det hjemløse

Argumentets død? Oppskriften er like banal som den er innlysende. – Er du ung, kvinne, dyktig retorisk og har en jobb som stiller deg i en maktposisjon, blir argumentasjonen mindre viktig, sier Sverre Tom Radøy. FOTO: HANS DALANE HVAL

Ekspertene forteller oss hva som er rett og galt. Er det plass til argumentasjon mellom påstandene?

EKSPERTISE I ENDRING

tekst: Agnes Klem

illustrasjon: Øivind Hovland

En fyr forteller deg at en forbryter er sprøtte gal.

– Hvordan vet du det? spør du så.

– Ekspertene sa det på TV, svarer han. Dessuten står det i avisen at fire av fem nordmenn mener det samme.

Hvordan påvirker dette den offentlige debatten?

Sverre Tom Radøy, en «enkel håndverker» skal vi tro ham selv, sysler med offentlig ordskifte hver eneste dag, i sitt virke som debattleder i NRK radios Dagsnytt Atten. Herfra leder han den toneangivende politiske debat-

ten i norsk offentlighet. Men alt er relativt, også debattbegrepet, ifølge Radøy.

– Et debattprogram i radioen kan ikke ha som mål at en debattantene skal overbevises av de andre.

Målet med meningsutvekslingen er ikke nødvendigvis å avdekke det beste argumentet, selv når resonnementene holder vann. På arenaen hvor samfunnsaktørene møtes for å komme frem til den beste løsningen på et problem, er det hardt mot hardt som gjelder.

– Det tilhører sjeldenhetene at en debattant hos oss kommer med et åpent sinn for å lære noe nytt. Argumentene er varer til salgs, og det er vår jobb å finne ut hvor mye varen er verdt ved å veie den i studio. Min jobb er å få frem en meningsbrytning slik at lytterne kan gjøre seg opp en mening selv.

Det er kraften av det beste argument som sildrer som sand mellom fingrene, når Radøy forklarer hvordan det fungerer. Hvor skal det godt funderte argumentet finne sin plass da? Ligger det et godt oppbygd argument bak ekspertens TV-uttalelse, eller tar vi vedkommendes allvitenskap for gitt?

Rapporten som fortalte verden av forbryteren var gal, blir plukket fra hverandre og en annen ekspert hevder det stikk motsatte. Går du ekspertenes argumentasjon etter i sømme, finner du kanskje at den er bygd på feil premisser. Men vi er ikke alltid like nøye med hva vi tar for sannhet. Hva legitimerer påstandene som legges fram i den offentlige samtalen?

Hvor bedre å lete etter svar, enn hos dem som har tilbrakt hele

sitt voksne liv bak støvete tårn av nedskrevne tanker: ekspertene med stor E.

På et kontor litt lenger oppe i etasjene på Blindern forsøker en velbevandret intellektuell å peke på hva som har endret seg i måten samfunnsdebattanters argumentasjon legitimeres.

Historien om det intellektuelle argumentets gjennomslagskraft må begynne et sted, og Thomas Hylland Eriksen, professor i sosialantropologi ved Universitetet i Oslo, vet råd.

– Hvis vi starter med de første tiårene etter andre verdenskrig, så kom autoritet i kraft av tittel. En stemme i det offentlige ble lyttet til på grunn av et lærdstempel, gjennom formelle kvalifikasjoner. Man regnet med at de visste hva de snakket om. Så

kom det en overgang på slutten av 70- og starten av 80-tallet. Alle ble dus, slutt med slips, slutt med Deform, slutt med å adressere frøken med fornavn. En uformell og egalitær kultur.

Samtidig som vi løsnet på slipsknuten og la ærefrykten fra oss i den offentlige debatten, opplevde media en ekspansjon som endret forutsetningen for meningsytringer.

– Se på medienes vekst utover 80- og 90-tallet – private aktører slapp til innen radio og tv, flere sendeflater skulle fylles.

Med verdensveven var omveltningen et faktum. Alle kan uttale seg på lik fot, en student kan tvi- tre rett i øret på landets politiske overhode, og få svar. Hylland Eriksen mener denne fragmenteringen av offentligheten og mindre avstand til autoriteter, endret forutsetningene for offentlig debatt.

– Offentligheten har blitt mer kaotisk. Hvem som slipper til avgjøres av hvem som har evne til å formulere one-linere, og framføre sitt budskap med humor, på en

«Morsomme og spreke, flinke retorikere er forfriskende i studio.»

Sverre Tom Radøy

argumentet

Ekspertise i endring: – Den franske definisjonen av en intellektuell, er at man har opparbeidet seg en rett til å blande seg i ting man ikke har noe med. I kraft av retoriske evner, intellekt og dømmekraft, sier Thomas Hylland Eriksen. FOTO: SKJALG BØHMER VOLD

intelligent måte. Hva som avgjør hvem vi lytter til, blir nå et spørsmål om hvordan budskapet legges fram, sier Hylland Eriksen.

De retoriske mestrene Hylland Eriksen nevner, har en litt kortere vei inn i Radøys radiostudio enn tørrpinner uten formidlingsevne.

– Morsomme og spreke, flinke retorikere er forfriskende i studio, sier Radøy.

– Da er sjansen for å komme med litt større, selv om argumentasjonsrekken er... tynnere.

Det intellektuelle argumentet lever i troen, selv om meningene nødvendigvis spissformuleres på radio. Vi må tilbake til Blindern.

– Jeg synes det fungerer, sier Gunnar Colbjørnsen Aakvaag, postdoktor i sosiologi UiO.

– Alle må følge spillereglene i den offentlige debatten. Alle berørte parter blir hørt, det beste argumentet vinner. Det er lite sexy å peke på dette – den offentlige meningsutvekslingen fungerer, fordi den innehar selvdisiplinerende mekanismer. Du kan ikke gå ut og argumentere utelukkende for

egoistiske hensyn, du kommer ingen vei hvis du ikke vinkler argumentene dine etter hva som er samfunnets beste.

Samfunnsvitere er i overkant pessimistiske på vegne av det moderne samfunn, skal vi tro Aakvaag, som mener vi ikke har så mye å frykte på vegne av det gode argumentets levedyktighet.

– Vi trenger eksperter. Vi lever i et komplekst samfunn hvor ingen kan vite alt. De som er opplyst om en sak, er nødt til å uttale seg, sier Aakvaag.

– Tar du samfunnsproblemer fra en sosiolog, tar du livsløgnen fra ham med det samme, og så videre.

I Radøys studio er det plass til dyptgående resonnementer også, selv under tidspress. Han kan ta seg i å bli sittende og lytte fascinert til argumenter som er godt konstruert. Problemet består

snarere av at agendaen er spikret på forhånd.

– Det er lite tvil. Deltagerne i det offentlige ordskiftet kunne vært mer villige til å drøfte dilemmaer, mange er forhåndsprogrammerte med ett synspunkt og viker ikke fra dette. Uansett hvilket spørsmål du stiller, er svaret for eksempel helse, helse, helse. De har blitt fortalt hvordan de skal gå

inn i debatten. Men i tunge, samfunnsaktuelle saker, ville mange vært tjent på å vise aksept for at det er et dilemma, og drøfte det, i stedet for å stå på sitt.

En sak har en million sider, og en ekte ekspert er klokkelig forsiktig med bombastiske uttalelser. Hylland Eriksen mener dette ikke utelukkende er et negativt utviklingstrekk.

– Det går inflasjon i ekspertbegrepet. Ekspertene er eksperter

«Ekspertene er eksperter på å være ekspert.»

Thomas Hylland Eriksen

på å være ekspert. Men det blir på en måte en økologisk interaksjon – summen av alle stemmene vi hører, fører til at vi kommer til en erkjennelse selv, i stedet for å sitte på kne foran en guru og høre på ham messe i tre kvarter.

Innledning, drøftning, konklusjon. Selv om Hylland Eriksen mener dagspressens forenklede fremstilling kan føre til at meningsytterens fulle budskap faller vekk, peker han på at det også er plass til den gode argumentasjonen i kronikker. Et triks, så ikke meningen skal falle bort over en telefonlinje med en journalist i andre enden.

– Komprimering og forenkling er store problemer. Det er ofte nødvendig å lese mellom linjene når man leser en løsrevet setning for å gjette hva vedkommende egentlig mener eller har sagt. I en kronikk får man sagt ganske mye om man skjerper seg.

Tilbake blant bokhyllene sitter Kjell Lars Borge, professor i retorikk ved UiO. Han peker på forskning fra Danmark og Sverige

som viser hva som skal til for at vi her nord tar ekspertuttalelser for god fisk.

– Folk er ikke så dumme som en skulle tro, vet du. Det er en sterk saklighetsnorm i Norden. Vi er opptatt av avsenders status, at meningene er basert på kunnskap, og at argumentasjonen underbygges av dokumentasjon. Det hjelper å være en god retoriker, men ikke uten kunnskapsgrunnlaget. Vi gjennomskuer skravlekopper som er stilige i tøyet, men uten substans, sier Berge, som mener det er ingen grunn til å være pessimistisk på vegne av det offentlige ordskiftet.

– Vi har fått flere arenaer, større deltagelse, og med visse krav til ytringskultur har vi en sunn debattkultur i media. Det norske samfunnet har blitt bygget på kloke, politiske valg på et opplyst grunnlag i 200 år, sier professoren.

– Vi trenger ikke snakke dritt om oss selv hele tiden.

agneskl@universitas.no

I farta: Med et smil om munnen blir CO₂-blokkene sendt langs gulvet i håp om at de skal treffe midten av målområdet.

Kongene av tørr

Hva har menn i kvinneklær, gullbelagte dobørster og CO₂ i fast form til felles? De er alle representert i kjemikernes årlige curlingstevne.

CURLING

tekst: Heljar Havnes

foto: Hans Dalane-Hval

Kjemibygget er fullsatt denne fredagskvelden i april. Stemningen er til å ta og føle på. Spente kjemikere tar en siste slurk øl før spillet kjøres i gang. Stillheten senker seg idet den første klumpen skal curles. Det er ansatte mot studenter, gamle mot unge, is mot stein. Det er tørriscurling.

– Tørriscurling? Hva er det?

Det har arrangørene fra kjemiforeningen Proton svaret på:

– Det vi gjør, er at vi bruker tørris, altså karbondioksid i fast form, og sklir CO₂-blokkene langs gulvet. Vi sklir is på stein i stedet for stein på is, forklarer Hans Vigeland Lerum pedagogisk.

Lerum er kveldens konferansier sammen med lederen i Proton, Hilde Omdal. Han har på seg en flosshatt med gul teip på, slik at ingen skal være i tvil om hvor de skal henvende sine spørsmål.

– CO₂ finnes ikke i flytende form, så når kvelden er over, har all CO₂-en fordampet og blitt til gass. Litt sånn som skjer når du heller vann på en glovarm plate, bare at vannet her er i fast form. Den kjemiske prosessen kalles sublimering, sier Lerum.

Dette er den andre årlige konkurransen i tørriscurling. Med teip, benker, kostymer og litt godvilje, er inngangspartiet på kjemisk institutt gjort om til en idrettshall. Det etterlengtede trofeet «Den gylne dobørste» skinner i bakgrunnen. En dobørste dyppet i gull, med innskriften «Vinner av KM i tørriscurling»

Det offisielle tørriscurlingutstyret er lånt fra kjemilaben og renholdsstaben. Det er viktig å koste tørrisen på plass, og sørge for at isklumpen lander så nært midten av

målområdet som mulig. Man får nemlig poeng for hver klump som er curlet nærmere sentrum enn motstanderens nærmeste klump – som i ordinær curling.

På bane 1 har de ansatte, representert av fjorårets vinnere Kidsa, stilt opp laget. De gjør seg klare til å kjempe en bitter kamp mot studentlaget Anonyme analytikere, som ser faretruende sterke ut. De regjerende mestrene har en tøff kamp i vente.

Kveldens første isklump sklir langs gulvet. Opp fra den stiger frostrøyken. Matchen er i gang.

Etter ti endeløse minutter med costing, kasting og pesing, står det igjen et vinnerlag og et taperlag. Anonyme analytikere drar i land en slitesei, og danker dermed ut fjorårets vinnere. Stemningen hos taperne er laber.

– Vi vant i fjor, så vi har hatt en enorm fallhøyde, kommenterer en av Kidsa, Bjørn Helland-Hansen.

– Nå skal det sies at det har vært et enormt press på oss også, legger lagkaptein Øystein Foss til.

Han ledet laget i denne første fredagskampen, og skuffelsen er enorm.

– Det kjennes helt forferdelig å tape så tidlig. Vi hadde håpet å løfte Den gylne dobørste til værs når kvelden var over, men nå sitter vi kun igjen med en tung tur hjem.

Tørriscurling er svært så populært på kjemisk institutt,

Treff her! En ivrig deltaker står i målområdet for å demonstrere hvor lagkameratene skal curle tørrisen.

«Vi har alle korte skjørt, men det er gutta som stjeler showet.»

Kristina Sæterdal, lagkaptein

Beste kostyme: Team Giraff vant prisen for beste utkledding. – All ære går til gutta på laget, sier kaptein Kristina Sæterdal (nummer en fra høyre).

Tørriscurling:

- Mesterskapet ble arrangert for første gang i 2011 av kjemiforeningen Proton ved Universitetet i Oslo.
- Vanlig curling spilles på is, med steinkuler som sklir langs isen. Her sklir man derimot isen på stein.
- Tørris er vanligvis brukt i forbindelse med konserter og liknende, for å skape røyk.
- Sublimering oppstår når et fast stoff går over i damp. CO₂-klumpene går sakte, men sikkert over i gassform i løpet av kvelden, og det går sakte nok til å få tid til en curlingturnering.
- Deltakerne scorer poeng for hver av sitt lags CO₂-klumper som er nærmere midten enn motstanderlagets nærmeste klump.
- 16 lag deltok i år, jevnt fordelt mellom ansatte og studenter
- Fjorårets vinnere var ansattlaget Kidsa. De tapte i år, men de ansatte hadde likevel vinnerlaget i år også.

Kilde: Kjemiforeningen Proton

riscurling

og i fjor fikk arrangørene flere klager fra folk som ikke var invitert.

– Vi fikk klager fra ledelsen på at vi ikke hadde invitert dem, så i år har vi invitert masse folk og doblet antall lag, sier Lerum.

Konkurransen er knallhard og jevn mellom student- og ansattlagene.

– Jeg vil si at det fysiske nivået på deltakerne er nokså likt, enten de er studenter eller ansatte. Men det skal sies at de fysiske kravene for tørriscurlingen ikke er særlig høye. Hvis du vil vinne tørriscurlingen på kjemisk institutt, er det nok med godt syn og mye flaks, forklarer Lerum og Omdal.

Det er ikke bare curlerne med godt syn og mye flaks som blir premiært. I kjemibygget er det noen som får publikum til å vri på hodet. Korte skjørt, mye hud og god lagmoral er trikset for Team Giraff. Gutta og jentene på laget kjemper om å vise mest lår, og blir de suverene vinnerne i kategorien «Beste utkledding».

– Vi har alle korte skjørt, men det er uten tvil gutta som stjeler showet, sier den stolte lagkapteinen Kristina Sæterdal.

Kaptein Sæterdal forklarer at laget var desperate en time før turneringsstart. Hun hentet derfor frem alle blomstrete klær hun kunne finne, kledde opp gutta og kalte opp laget etter deres favorittkose-dyr, giraffen. Resten er historie.

– Vi fikk innrammede diplomer, vandrepokalen Sølvttannbørsten, og masse, masse oppmerksomhet, forteller Sæterdal etter at konkurransen er over.

Gutta på Team Giraff spankulerer rundt og høster oppmerksomhet fra både kvinner og menn, med hårete legger og en skjortelengde som viser akkurat litt for mye. Tilskuere får seg et syn utenom det van-

lige når gutta bøyer seg ned for å curle de sublimerende CO₂-klumpene. Til tross for mangelfulle curlingprestasjoner, er de fornøyde med innsatsen når kvelden er over.

– Vi tapte curlingen, men det var vi som sto for showet, og det var det som var målet vårt også. Vi hadde ikke sjanse til å vinne Den gylne dobørste, så da måtte vi finne på noe annet, sier kaptein Sæterdal.

Etter fire timer med knallhard innsats ble alle studenter slått ut, og en gjeng ansatte universitetsfysikere endte opp som suverene vinnere.

– Det føltes fantastisk å vinne, sier lagkaptein og fysiker Sunniva Siem.

Oppskriften var å utnytte sin kunnskap om klassisk mekanikk, kombinert med sterk motivasjon.

– Vi var supermotiverte, fordi vi hadde to flasker sprudlevin i kjøleskapet!

Fysikerlaget vant heder, ære, diplom og viktigst av alt: Vandrepokalen Den gylne dobørste.

heljarh@universitas.no

PETIT

Russ'meg i ræva

Det er ikke bråk og spektakkel som plager meg. Det er ikke lemfeldig omgang med medruss i skogbryn eller russeknuter som går på liv, lever og underliv løs. Heller ikke hvor mange titalls, for ikke å snakke om hundretalls tusen som spyttes inn i overdimensjonerte fremkomstmidler og vonde, vonde russelåter, med budskap som «pupp» og «lår» lurt inn mellom dryge beats. Føkk det, de pengene ville ikke gått til Afrikas horn uansett.

Problemet er hva russeren får meg til å føle. Og jeg føler meg lurt.

La meg ta deg tilbake til pikerommet det herrens år 2008. Der sitter en russ, et sluknende bluss i femogtyve innestengte celcius. Løken sitter der med innleveringsmappa i nynorsk en lørdagskveld i mai, knugende på en bitter femmer, suttende på håpet om sekseren. Russebus-sene dundrer forbi utenfor vinduet, men jenta er standhaftig. Det er tross alt snakk om fremtiden her.

Tilbake i 2012, dreier samtalen på reunion-vors umerkelig inn på russetida. Stjerner i øynene, rødmen-de kinn, lyngen på Tryvann. Samtalen utbroderes, og før du rekker å rive med deg jakka og takke for deg, har noen satt russelåta til «Megazonic o8» på stereo. Kvelden er ødelagt.

Hvorfor har jeg så sterke følelser rundt dette? Hvorfor er jeg ikke glad for å ha spart de pengene, og ikke minst æren?

Fordi de løy, alle som sa at det var viktig å holde ut helt til målstreken, helt til eksamen. De som sa at russetida var som facebook på lesesalen: livsfarlig for all videre akademisk oppnåelse.

De klarte seg helt fint, de som festa seg i hjel i mai 2008. De gjenoppsto akkurat i tide til å ramle gjennom eksamen. De kjøpte seg inn på Bjørknes, Sonans og Treider. Nå har de dratt til Polen og fester seg videre gjennom medisinstudier.

Du blir aldri så kul, som du var da du gikk i tredje på videregående. Aldri. Russetiden skulle være kronen på verket, manifesteringen av kulheten vi hadde bygd oss opp gjennom tre år. Og jeg får aldri en god grunn til å ha meg i skogen igjen.

Botten Agnes

anmelderredaktør: **Solveig N. Langvad**
s.n.langvad@universitas.no 934 86295

ANMELDELSER

Satt og venta i to uker

I dette fa-

get skal 350 studenter rase igjennom 500 års verdenshis- torie. Pensum strekker seg fra Martin Luther til Martin Luther King Jr. Andre ver- denskrig skal gjennomgås på en time, og store slag nevnes i innskutte bisetninger. Selv om forelesningsrekka består av tretti forelesninger, er det ikke tid til noe hjernedødt skvalder fra manesjen.

Mandag skulle Terje Tvedt framføre Latin-Amerikas historie på nitti minutter. Tve- dts forelesninger er ikke noe «teach-to- test». Han tar seg tid til å skyte inn reson- nementer om norsk bistands- politikk og om hvorfor historie- faget er så inderlig viktig for å forstå samtida.

Har de nok vann i Latin-Ame- rika? Dette er ett av spørsmåla Universitas hadde håpa på å få besvart under denne foreles- ninga. Slik skulle det ikke gå. 200 studenter har inntatt plassene. Men noe mangler.

– **Kommer han** ikke snart? spør en ung håpefull.
– Kan du sjekke om det står noe på Fronter om at foreles- ninga er utsatt?

– **Det står ikke** noe der. Er det 1. mai i dag?
– Nei, det er i morgen.

Nervositeten brer seg gradvis utover Blinderns største fore- lesningssal.

FORELESNING

Nyere verdenshistorie med metode

Hvem: **Terje Tvedt**

Hvor: **Georg Sverdrups hus, Auditorium 1**

Når: **Mandag 30. april**

Karakter: **F**

– Kjøpt å forsove seg når man er foreleser, da, lyder det fra en empatisk historiestudent.

Klokka nærmer seg 10: 25. På twitter står det å lese at et tog fra Østfold har strømskift. Kan det være forklaringa, mon tro?

Noen minutter seinere skjer det noe. En jente reiser seg opp. Midt i salen. Hun tar på seg skulderveska og åler seg forbi medstudentene sine og opp mot utgangen. De gjenværende studentene veksler usikre blikk. Så be- gynner flere å reise seg. Etter hvert marsjerer studentene ut i

hopetall, som i en ikke-voldelig protestaksjon mot foreleserens fravær, inspirert av Gandhis frigjøringskamp og Kings bor- gerrettighetsbevegelse. Klokka 10: 35 har de fleste gått.

Terje Tvedt hadde sikkert en god grunn for sitt fravær. Misforståelse med kursansvar- lig? Punktert dekk? Forsovelse? Sånt skjer. Men det er temme- lig hjelpeløst at fakultetet ikke klarer å sende en budbringer til auditoriet for å oppklare situa- sjonen. Dersom 200 studenter kunne spart 20 minutter, ville dette total gitt 70 ekstra timer på lesesalen. Det er to ukers lesing. Skjerpings!

Håkon Frede Foss
haakonff@universitas.no

TIDLIGERE ANMELDT

Kalkulus og lineær algebra, UiO

Folkemord og politisk massevold i det 20. århundrets politikk, UiO

Har du tips til spennende forelesere?
Send en e-post til s.n.langvad@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: A-lista
11.00: Studentnyhetene
11.03: Radio Nova Highlights
12.00: Lillesalen konsertserie
12.30: Taffellunsj
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Dub Dubhead
22.00: Goodshit
23.00: The O & Jo Show
00.00: Overkill

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Vitenskapskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Studentnyhetene
11.03: Snakker ikke norsk
12.00: Studentradiolista

Onsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur

10.00: Studentnyhetene
10.03: Tekstbehandlings- programmet
11.00: Studentnyhetene
11.03: Rabarbra
11.30: Oppvask
12.00: Tanketog
19.00: Kveggels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu
00.00: Når det rykker i støvfoten

Torsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost

09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Nova Noir
12.00: Det Fiktive Selskab

Fredag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Opplysningen 99.3
11.00: Studentnyhetene
11.03: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank

19.00: Gymtimen
20.00: Nova Nedstrippa
21.00: Magic Beat
21.30: Nova Amor
22.00: Musikk, Dans og Drama
00.00: XO Hiphop

Søndag

00.00: Novanatt
07.00: Opplysningen 99,3 (R)
08.00: Rabarbra
08.30: Grenseløst
09.00: Det Fiktive Selskab
10.00: Søndagskvil
14.00: Stang ut
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk

Bokbad: Ingen fysisk cd, men bok får du hvis du kjøper den nye plata til Pilemil. Foto: Morten Spaberg & Espen Friberg

Pilemil fra indieberget

Ingen skal beskyldes Pilemil for å være uoriginal på sin nye konseptplate.

De skal ha for det, gutta i Metronomicon Audio. Det er lite de gir ut som er A4. De hevder de har gitt ut popmusikk siden 2001, men det bør strengt tatt legges til både to og tre prefikser av typen indie/new wave/psykedelia/synth i tillegg for å virkelig beskrive bandene på undergrunnslabelen. Og det er vel i grunn ikke så mange andre plateselskap Pilemil kunne gitt ut skiver på. Pilemil er Emil N. Høgset, og bandet er en blanding av et soloprojekt i studio og et band ved innspillinger og på konsert. Høgset selv er en slags norsk Prince, eller Sufjan Stevens, der han står oppført med «a heap of instruments and vocals» som instrumentkreditering. Kudos til multiinstrumentalisten, og han har også mikset og produsert plata selv.

Pilemil har elementer av 70–80-talls elektro, new wave og 90-talls lo-fi à la Pavement. *Do you really want read more?* er en slags konseptplate. I pressemeldingen står det at albumets ni låter spiller på forskjellige kvasilitterære refe- ranser. Albumet gis ut med et bokmerke med en kode for digital nedlastning. Uten muligheter for å lese i et teksthefte går de såkalte kvasilitterære referansene hus forbi. Det ironiske er at med albumet så gis det ut en bok. Men i boka er det ikke lesbar tekst, kun kvasitekst, for å bruke et Pilemilsk uttrykk, med skrift så utydelig at ikke en gang en fastlege med parkinsons kunne etterlignet den. Og det er vel det det spiller på, «Do you really

PLATE

Do you really want to read more?

Av: **Pilemil**

Plateselskap: **Metronomicon Audio**

want to read more?», for du vil jo ikke det.

Musikken derimot, er absolutt hørbar, hvis du liker nevnte sjangere og synes catchy melodier er ukult. Pilemil føyer seg inn i rekken av lo-fi-band som enten ikke klarer å lage fengende indieræl- pop, eller bevisst ikke prøver. Det er høydepunkter på plata, «New Lute» og åpningssporet med samme navn som albumet, fanger deg med en gang. For å bruke et forslitt anmelderuttrykk så låter Pilemil unorsk, og det låter heller ikke så sært at det bikker over til å bli slitsomt «alternativt, kun for å være alternativt». Og låtene er akkurat

passe forskjellige uten at det høres ut som albumet spriker for mye. Selv om Pilemil er redd for pop, får han garantert venner blant de som er på minst tre konserter på Blå i måneden.

Hans Skjong

hansjskj@universitas.no

Anders Ballangrud, journalist

UKAS ANBEFALING

Velblandet kjemikaliecocktail

Glem klaustrofobi og araknofobi. Nå er det kjemifobi som er i vinden. Og når en professor holder foredrag om en fobi du aldri har hørt om, er det klart du stiller opp for å finne ut om du har det eller ikke.

Foredraget vil gi deg et nytt syn på ditt negativt ladde forhold til kjemikalier i hverdagen. Frykt ikke, ut-

over grunnstoffet i presentasjonen vil professoren periodisk besvare dine overlevelsesavhengige spørsmål om limstift- og formfettsniffing. Ja, hit bør du gå dersom du har tapt noen tvil-somme veddemål i det siste.

Professoren står også bak en bok med navn «En cocktail av kjemika-lier». Cocktail sier du? Jeg er solgt.

Hans J. Skjong, nettredaktør

UKAS ADVARSEL

Streberskryt av verste sort

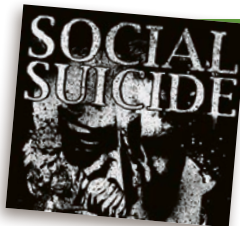
Det er helt greit at du har ambisjoner, høye ambisjoner. Kudos for at du tilbringer like mange timer på lesesalen i uka som de verste finansakrobatene på Aker Brygge tilbringer på kontoret. Om noen år får du sikkert akkurat den jobben du drømmer om. Men inntil da, vennligst hold 70-timers ukene på lesesalen for deg selv. Ikke si at

det «ikke gikk så bra på eksamen» for så å skryte av at du fikk A, mens du passer på at flest mulig hører det. Det er bare ikke kult. Dere titter frem fra tuene deres hvert år på denne tida. Hvis folk spør hvordan det gikk på eksamen, svar: «det gikk bra, jeg er fornøyd». Gjør oss den tjenesten.

Blodig vakkert

Du tror kanskje

screamomusikk typisk egner seg til aktiviteter som pælmning av flasker eller ris-ting av bokhylla når du bestemmer deg for å bli sinna på systemet? Joa, kanskje det. Men Social Suicides andre plate har flere lag enn som så. Siden førsteplata *Broken Pilgrims*, har Norges nye screamostjerner fått ny vokalist. Men få ikke angst av tanken på at Marius Jahnsen og co skal gi deg nedsatt hørsel på livstid med *A Genetic Hoax*.

PLATE

A Genetic Hoax

Av: **Social Suicide**

Plateselskap: **Brilliance Records**

Jahnsen får vist seg når han synger «come see the fallen race/ Show you the scars of yesterday». Låta viser den fine balansen mellom det vakre og det aggressive som gjennomgående preger albumet. «When Speaking of Plagues» er en hissig og kraftfull låt som sparker hardt, før hele rabalderet avsluttes med «Heavens Only Hope» og en grisefin gitarsolo.

Førstesingelen med samme tittel som plata inviterer pulsen opp i tempo og gjør deg varm i trøya. Låt nummer to «Fatal forms of infinity» tar deg med til Blink 182-land, før den baner ut i episk velkomponert støy mens «The Ghost Returns» kunne fått selv en SV-velger til å ville headbange umiddelbart. «Formative Destruction» preges av cymbaler som spruter sukker i ørene, samtidig som

Overgangene er vakkert sydd sammen med korssting og oppbygningene i låtene er en fryd for ørene. Herlig gjennomført og produsert av Tommy Akerholdt (Turboneger, Silver). Tre omganger med *A Genetic Hoax* er tydeligvis nok til å bli hekta. Du sitter igjen med blodsmak i munnen og vil ha mer.

Ida Madsen Hestman
idamhes@universitas.no

Lokale på villspor

Bymuseet frem-

står høytidelig bak deilig, vårlig bjørkeløv. Den samme høytideligheten preger *Spor på stedet*. I det gamle trehuset i Frognerparken finnes det et rom innenfor veggene, fylt med mangfoldige historier. Noen vil kanskje kalle det en utstilling, andre en fortelling.

Det er ikke et innovativt verk du møter, men viktig er det lell. Viktigheten uttrykkes gjennom en labyrint av treplater, med skrift og bilder som forteller om ni unike skjebner. Menneskene som trekkes frem spenner fra teolog og biskop Rosemarie Köhn til bilmekaniker Ahmed. For det er det utstillingen dreier seg om, mangfold og minoriteter som har utrettet noe, og kjempet for noe. På rad og rekke ved siden av står små bord der man kan sette seg ned, høre på opptak fra skjebnesvangre historier og pusle magnetkryssord i en snakkeboble. Hvert bord har sitt

UTSTILLING

Spor på stedet

Hvor: **Bymuseet**

Når: **søndag 29. april**

Hvem: **Studenter fra KHiO**

e g e t viktige tema, dialog, engasjement, og identitet. De gamle, slitte og godt brukte skinnskoene til Aslam Ashan ligger under en glassplate og symboliserer de mange stegene han har måttet ta som aktiv innvandrер i Norge. Det stilles spørsmål overalt, og publikum må engasjere seg.

Men dette er et eksempel på en utstilling som burde tatt steg ut av museet for å skinne. Hadde *Spor på stedet* blitt flyttet ut i bymiljøet, ville kanskje budskapet blitt sterkere, mer spennende og hatt større påvirkningskraft. På en solfylt søndag i april frister det mer å slikke is i Frognerparken enn å ta steget inn, eller å sette Spor på stedet i avtaleboka.

Thea Marie Astrup
themas@universitas.no

KULTURKALENDER

onsdag 2. mai

Utstilling: I Fluktopia går scenekunstkompaniet Flukt Productions ned på mikronivå og skaper et iscenesatt miljø som preges av tilstedeværelsen eller fraværet av tilstedeværelse, hos mennesker og dyr. Tekster med korte historier er knyttet til de ulike tablåene og fremhever deler av virkeligheten samtidig som de åpner for assosiasjoner.
Galleri Infill. Kl. 10.00.

Debatt: Onsdagsdebatten inviterer til diskusjon om framtidsvisjoner og historiesyn, deres rolle innenfor samfunnsdebatten og om hvilke vi bør lytte til. Overdramatiserer miljøbevegelsen når de profeterer om et kommende ragnarok, eller underdramatiserer politikerne når de tror de kan kompromisse seg ut av krisen? Lurer du på om fremtiden vil se ut som Orwells 1984 eller Brave New World? Ta turen til Nøff.
Betong, Chateau Neuf. Kl. 17.00

Konsert: Kai Kobi Mikalsen arrangerer konsert på Mu hver første onsdag i måneden, hvor han improviserer sammen med inviterte musikere. Denne gangen spiller han solo på sin nye modulære analog synth.
Café Mir. Kl. 21.00.

Konsert: Pilgrim tar turen helt fra statene for å servere deilig, hårete og seig stonerdoom på sin vei mot festivalen Heavy Days in Doomtown i København. De slapp nylig sin debutplate, «Misery Wizard», til strålende kritikker i blader som Kerrang, Terrorizer og Metal Blade, og blogger over hele verden har skrytt bandet opp i skyene som det nye store doom-bandet. Musikken ligger i samme gata som Electric Wizard, Sleep og Black Sabbath.
Klubbscenen, Chateau Neuf. Kl. 21.00. Pris: 100/50 kr.

torsdag 3. Mai

Film: Med utgangspunkt i intervjufilmen L'âbécédaire de Gilles Deleuze, der den franske filosofen reflekterer rundt et tema for hver bokstav i alfabetet i samtale med Claire Parnet, har Deichmanske bibliotek og Le Monde diplomatique invitert ulike bidragsyttere til å kommentere hvert sitt tema visuelt. Gjestekurator: Regissør og filmkritiker Truls Lie.
Deichmanske bibliotek, avd. Grünerløkka. Kl. 19.00.

Jazzjam: Jazz-musikere fra Musikkhøgskolen fyller BokCaféens lokaler med herlige, livlige jazz-toner. Dette arrangementet trekker alltid besøkende, og holder en veldig høy kvalitet. Ta med deg instrumentet ditt og kom. Det er lov å være med! Snippen er ofte løs og alt er lov.
Bokcaféen, Chateau Neuf. Kl. 19.00.

Konsert: Øystein Skar (keyboards & piano) – Stian Omenås (trompet) og Øyvind Skarbø (trommer & godt humør) spiller konsert på Øystein sitt øvingslokale på Youngstorget. Lokalet er ca 40–45 kvm, lyst (3etage) og sjukt hyggelig med sofa og greier. Ikke sånn vanlig trist øvingsrom og det blir topp med konsert der.
Youngstorget 6. Kl. 19.30. Pris: 50 kr.

Konsert: Alex Gunia og Jan Bang spiller konsert på 300 Acting Spaces. Jan Bang er en norsk musiker og plateprodusent, kjent fra flere utgivelser og samarbeid. Med Erik Honoré har han spilt i «Woodlands» (EP, 1988) og gitt ut to plater (2000, 2001) Han har også bidratt på utgivelser med Bertine Zetlitz, Bel Canto, samt skrevet musikk til filmen Ballen i øyet (2000). I den senere tid har han også spilt med Dhafer Youssef.
Sørengkaia. Kl. 20.00.

Konsert: Tera Melos er et band fra Sacramento, California, som innlemmer mange forskjellige stiler innen rock, jazz, ambient electro og utradisjonell låtskrivingsstruktur. På scenen er de tre og består av gitarist/keyboardist/vokalist, bassist, og trommis. Trioen spiller en type musikk som inneholder et hurtig vekslende rytmemønster, start-stop-dynamikk og improvisasjon, og har for lengst opparbeidet seg kultstatus i hjemlandet.
Parkteateret. Kl. 21.00. Pris: 175 kr.

fredag 4. mai

Deichmanske bibliotek har gratis visning av kinesisk film onsdag denne uken.

Film: Feit, førti, ferdig – not! Big B Thunders har tatt et valg; i en alder av 44 år sier han opp jobben og børster støv av sin gamle guttedrøm om å bli rockestjerne... Se Hans Bastian Borg m. fl., i The Rocka, regissert av Robert Næss. Refusert av Oslo Kino, hyllert av de få som har sett den og en (nesten) unison presse.
Cinemateket. Kl. 19.00. Pris: 70 kr.

Konsert: Jo Berger Myhre spiller solokonsert på Biermannsgården. Jo Berger Myhre (f. Oslo, 1984) jobber med det man kan kalle et utvidet bassbegrep. Han spiller like gjerne kontrabass som elbass, synt og gitar og har de siste årene gjort seg bemerket med diverse vokaler; Solveig Slettahjell, Ingrid Olava, Susanna Wallumrød, Lasse Passage, Torgeir Vassvik, Hilde Marie Kjersem og Mariam Wallentin for å nevne noen. Han har gitt ut tre plater med dronejazzbandet Splashgirl og jobbet tett med dansekunstnerne Venke Sortland og Pernille Holden.
Biermannsgården. Kl. 19.00. Pris: 50 kr.

Koèju: Den månedlige klubben på Blå som fokuserer på improvisert klubbmusikk stiller i dag med iPad-crew. Bendik Baksaas, Arthur Kay Piene, Jonas Barsten Johnsen, Simon Valentine og Åsmund Skuterud spiller alle med iPad som eneste istrument. Sjangeren er dubstep/glitch/clubhop.

Blå. Kl. 23.00.

Konsert: Mari Kvien Brunvoll har allerede skapt en bølge av spenning på den norske jazzscenen. I ånden av artister som Sidsel Endressen, som en ekte original, med en stemme som umiddelbart trollbinder. Hun forfølger en enestående sti som også omfatter prosjekter for barn og teater, og musikken hennes er et personlig uttrykk som omfatter alt fra jazz og electro-pop til akustisk blues.
Lillesalen, Chateau Neuf. Kl. 19.00. Pris: 100/50 kr.

lørdag 5. mai

Konsert: Rockebandet Plopp er tilbake! Nå inntar de Litteraturhuset med egenskrevne rockelåter om yoghurt, forsvunne kosekluter og alt det gode som starter på p – pizza, pølser, yeah, yeah, yeah! Får vi til å prompe verdens lengste kjempepromp mens bandet spiller reggaen «Kufis»? Vet noen svarene på musikkquizen, og er det noen som tør å synge i mikrofonen når bandet rocker opp «Lisa gikk til skolen»? Lille Petter edderkopp»? Passer for alle.
Litteraturhuset. Kl. 13.00. Pris: 30 kr.

søndag 6. mai

Jazz: Jam på Victoria. Ta med instrument og godt humør, eller bare interesserte ører.
Nasjonal Jazzscene. Kl. 20.00.

mandag 7. mai

Upop: – Kjemifobi: Begrunnet frykt eller misforstått skepsis? – Kjemifobi er frykten for kunstige stoffer til fordel for naturlige stoffer, og det kan virke som at mange oppfatter kjemi som noe «unaturlig» i kontrast til det naturlige. Eksempler på slike syn finner man i reklamer for produkter som påstår å være fri for kjemikalier, og i den store skepsisen mange har til E-stoffer i mat. Men er denne fobien bare basert på uvitenhet og fordommer? For eksempel er mange av disse E-stoffene kjemiske forbindelser som finnes naturlig i våre omgivelser.
Lillesalen. Kl. 17.00.

tirsdag 8. mai

Konsert: The Making of Gentlemen er et Oslo-basert band som spiller intens og dynamisk rock med stor lyd. De har eksistert siden januar 2009 og har siden da spilt konserter både i og utenfor hovedstaden. I mars 2012 varmet bandet opp for Katzenjammer på Rockefeller. De er også booket til årets Trollrock. Bandets låter er i hovedsak skrevet og komponert av vokalist og gitarist Mats Rybø. The Making of Gentlemen satser på videre framgang med innspillinger og konserter.
Revolver. Kl. 21.00. Pris: 80 kr.

AD NOTAM

Universitas oppsummerer uka

■ **Har en drøm**

Universitetsrefser og folkemord-nestor Bernt Hagtvet, oppfordret forrige uke til boikott av Universitas, og gikk langt i å antyde at rektor Ole P. Ottersen egenhendig burde legge ned avisen. Etter det Ad Notam kjenner til, har Ole P. nå bestemt seg.

– Vi har kommet frem til at det beste for alle er at Bernt Hagtvet legges ned. Han har jobbet med folkemord så lenge at han ikke klarer å skille mellom liberale demokratier og totalitære stater lenger, sier rektoren.

Hagtvet har allerede planene klare for sin videre karriere.

– Neste mandag følger jeg drømmen min om å jobbe på Leiv Vidars pølsefabrikk i Hønefoss. Det er jo litt synd at «pølsefabrikk» ikke har den samme retoriske effekten her, eller den frivole attityden om du vil.

■ **Heil maks**

Ad Notams seksjon for generasjonstematikk har konkludert med at 59 av de 60 menneskene (Eivind Trædal er den eneste av dem som ikke tar emnet) som identifiserer seg med alvorsgenerasjonen tar emnet folkemord.

– Vi ser på kritikk av folkemordfaget som en æreskrenkelse av Hagtvet, og derfor en krenkelse av oss personlig, og av alt som er viktig og hellig i verden, sier en anonym representant for alvorsgenerasjonen.

Nå vil Universitas-redaktør Magnus Lysberg prøve å hjelpe folkemordstudentene til å forstå ironi.

– Universitas vil fra nå av markere alle humoristiske tekster med en ironi-varseltrekant, og på alle anmeldelser vil det stå «DETTE ER EN ANMELDELSE, IKKE EN ARTIKKEL».

■ **Get real!**

Realistlista (RL) gjorde et brakvalg i Studentparlamentsvalget på UiO. Nå viser det seg brakvalget skyldes ekstra hjelp på valgstandene.

– Da vi leste Universitas-saken om promopiker visste vi at dette var midt i blinken for oss. Vi ringte Regina Promotion og fikk to jenter i hotpants-labfrakker til å huke inn alle guttene med briller, akne og dårlig selvbilde, sier RL-leder Stian Lågstad.

Han vet allerede hvordan han skal appellere enda mer til MatNat-studentene.

– Det største problemet vårt er ikke på arbeidsmarkedet, men på kjønnsmarkedet. Etter inspirasjon av «Klem en professor-kampanjen» vil vi derfor lansere kampanjen «Ligg med en MatNater». Målet for 2012 er å ha like mange realister som har debutert seksuelt som antall institutter på fakultetet.

Nydebutert: Denne realisten har fått utbytte av den nye kampanjen.

På golvet: På jobb skal man kunne si pølsefabrikk, sier Hagtvet.

VI SPØR

Bendik Love

Communication problems at Westerdales

I en globalisert verden vil ikke «kommunikasjonsskolen» Westerdals havne i bakleksa. Vi spør høyskolelektor i tekstforfatting Thor Magnus Tangerås om hvordan bruken av engelsk er på Westerdals og i reklamebransjen generelt.

- Ja. Altså, når det gjelder bruken av engelsk i tekst- og skribentutdanningen på Westerdals, så har vi for det meste undervisning på norsk. Men når det gjelder utstillinger så er jo ofte informasjonen på engelsk.
- *Tror du det er lettere å slippe unna med dårlige slagord og reklamer på engelsk i Norge, fordi folk flest egentlig ikke forstår språket så godt som vi vil ha det til?*
- Nei, du slipper aldri unna med dårlige slagord.
- *Er det greit for deg om vi gjør resten av intervjuet på engelsk forresten?*
- Hvorfor det?
- *Som en gimmick. Vi prøver. Your students could in their careers possibly work for clients like Norway's Goal Team (Noregs mållag) and the Common Purchase (Felleskjøpet). Don't you think those kind of jobs would require a certain command of the King's tongue?*
- Ehh, vi (sic) kan godt svare på engelsk, men altså... du har ikke forklart om dette er research interview eller... Du har ikke forklart hva du vil ha av meg.
- *Your English skills clearly don't meet the demands of today's working life. Will you assess your position at the Westerdals School of Communication after this interview?*
- (Puster tungt).
- *Is that a yes?*
- Well, I'm not sure of what you want. If you want an interview I suggest you send me an e-mail.
- bendikl@universitas.

PANTO

av Thomas Sørlie Hansen

REBUS

av Filip Roshauw

HINT: Vi hilser til en talefor professor med et horn i siden til Universitas. Men seriøst, gode professor: Sett deg inn i hvem som eier avisa før du krever nedleggelse. Det må være et minimumskrav til et såpass dannet menneske som deg. Riktig svar sendes til filip.roschauw@gmail.com

FORRIGE UKES LØSNING VAR kutt på HF. Det hadde Ugleanne og Uglex skjont. UGLE!

 – (–) + (– P)

KOMMUNISTQUIZ

av Øyvind B.Engen

- På hvilket språk ble sangen «Internasjonalen» først skrevet?
 - Hvilken norsk toppolitiker erklærte seg i høst «ikke lenger marxist, men stolt sosialist»?
 - På norsk het han Jon Blund. Hva het den østtyske propagandafiguren på originalspråket?
 - Hva heter den nåværende redaktøren som var leder for Rød Valgallianse i 1979–1981?
 - Hvilken litterær skikkelse beskriver seg selv som «kommunist med klare anarkistiske innslag»?
 - Hva heter brødrene Elling og Aslak, kjent fra Gatas parlament, til etternavn?
 - Hvem er generalsekretær i det kinesiske kommunistpartiet?
 - Fra hvilken film stammer sitatet: «I kill a Communist for fun, but for a Green Card, I gonna carve him up real nice»?
 - Hva var Che Guevaras egentlige fornavn?
 - Hvem skrev «stryk kristenkorset av ditt flagg og reis det rent og rødt»?
- Kommunikasjon:** Hvor god er du på det?
1. Fransk
2. Audun Lysbakken
3. Sandmann
4. Hilde Haugsgjerd
5. Tore Renbergs romanfigur Helge Ombo
6. Borgersrud
7. Kinas president, Hu Jintao
8. Scarface (1983)
9. Ernesto
10. Arnulf Øverland